

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11Cpr/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719202959
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719202959.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu J. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, XXX XX D. F., štátny občan SR, zastúpený advokátom JUDr. Peter Belica, so sídlom M.R.Štefánika 36, 036 01 Martin, IČO: 37927001, proti žalovanému Slovenská autobusová doprava Zvolen, akciová spoločnosť, so sídlom Balkán 53, 960 95 Zvolen, IČO: 36054666, zastúpený Advokátska kancelária GABE-BB s.r.o., so sídlom Profesora Sáru 3873/44, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 36855936, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 24.06.2019 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu zo dňa 21.06.2019, ktorou sa žalobca domáhal toho, aby súd určil, že skončenie pracovného pomeru okamžitým skončením na základe listu žalovaného z 24.04.2019 voči žalobcovi je neplatné a zároveň, aby bol žalovaný povinný uhradiť žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od 12.06.2019 až do dňa právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Taktiež žalobca žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že pre žalovaného pracoval na základe pracovnej zmluvy zo 07.03.2016 vo funkcii vodič autobusu v závode Detva. Od 24.04.2019 mu žalovaný prestal prideľovať prácu, dokonca mu bráni vstupe na pracovisko, hoci mu žalovaný ani fikciou doručenia nedoručil žiadny list, či písomné podanie, ktorého následkom by bolo skončenie pracovného pomeru. Len z potvrdenia žalovaného z 25.04.2019 o zamestnaní pre účely odvodov vyplýva, že by dôvodom skončenia pracovného pomeru malo byť údajné okamžité skončenie pracovného pomeru ku dňu 24.04.2019. Žalobca si pritom počas viac ako 13 rokov trvajúceho pracovného pomeru u žalovaného vždy riadne, včas a príkladne plnil svoje pracovné povinnosti, nikdy neporušil pracovnú disciplínu, preto niet absolútneho skutkového právneho zákonného dôvodu na to, aby s ním žalovaný mohol okamžite skončiť pracovný pomer v zmysle § 68 Zákonníka práce. Z dôvodu, že ho žalovaný odmieta pustiť cez vrátnicu a využiť akékoľvek služby v areáli žalovaného podal aj podnet dňa 22.05.2019 na Slovenskú obchodnú inšpekciu.

Žalobca listom z 10.06.2019, ktorý bol žalovanému doručený 12.06.2019, oznámil, že má za to, že jeho pracovný pomer so žalovaným naďalej trvá v zmysle § 79 Zákonníka práce a zároveň mu oznámil, že trvá na tom, aby ho ďalej zamestnával vo funkcii vodiča autobusu v závode Detva. Žalobca poukázal na to, že konanie žalovaného ako zamestnávateľa účelovo smerovalo k tomu, aby sa žalobcu „zbavil“, teda ukončil s ním pracovný pomer takým spôsobom, aby nebol povinný ho zamestnávať počas výpovednej doby, resp. mu vyplatiť odstupné v zmysle Zákonníka práce.

Okamžité skončenie pracovného pomeru teda označil za neplatné, s tým, že nie je zrejmy dôvod, pre ktorý žalobca mal s ním ukončiť okamžité pracovný pomer. On nebol nikdy trestne stíhaný, ani právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin a Zákonník práce nedefinuje, čo sa rozumie pod pojmom porušenie pracovnej disciplíny, či už závažným alebo menej závažným spôsobom. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.3Cdo/218/2007. Taktiež poukázal na znenie § 68 ods. 2 Zákonníka práce.

2. Dňa 25.07.2019 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 24.07.2019, v ktorom okrem iného uviedli, že generálne popierajú všetky skutkové tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v podanej žalobe, okrem tvrdenia, že žalovaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 06.03.2006 pracoval u žalobcu vo funkcii vodič autobusu a zároveň, že žalobca podal dňa 22.05.2019 podnet na Slovenskú obchodnú inšpekciu. Na zdôraznenie uviedli, že najmä výslovne popierajú skutkové tvrdenie žalobcu, že si počas viac ako 13 rokov trvajúceho pracovného pomeru u žalovaného vždy riadne, včas a príkladne plnil svoje pracovné povinnosti a nikdy neporušil pracovnú disciplínu.

Pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným bol založený pracovnou zmluvou zo dňa 06.03.2006 v znení dohôd o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 21.02.2007, 05.05.2014 a 30.04.2018, ako i v znení dohody o nerovnomernom rozvrhnutí pracovného času zo dňa 28.07.2015, pričom žalobca ako zamestnanec bol oboznámený s pracovným poriadkom, ktorú skutočnosť žalobca potvrdil svojim podpisom.

Pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným bol okamžite skončený v súlade s ustanovením § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, a to konkrétne s ohľadom na konania žalovaného špecifikované v predmetnom okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 18.04.2019, s tým, že týmto konaním žalobca porušil § 81 písm. a), c) a e) Zákonníka práce, druhú časť písm. g), ods. 2 písm. a), c) a e) Pracovného poriadku, bod 2 písm. d) Charakteristiky pracovnej náplne, tiež bod 5 písm. a) Charakteristiky pracovnej náplne a článok 5 ods. 5 Prepravného poriadku autobusovej dopravy vydaného žalovaným.

Okamžité skončenie zo dňa 18.04.2019, vyhotovené v písomnej podobe, bolo žalobcovi doručované osobne dňa 24.04.2019 za prítomnosti svedkov W.Á. R., J. U. G. R. J., avšak žalobca odmietol v tento deň predmetné okamžité skončenie pracovného pomeru prevziať. Túto skutočnosť svojim podpismi potvrdili na predmetnom okamžitom skončení daní svedkovia, ktorých žalovaný navrhol vypočuť ako svedkov.

Pred doručením okamžitého skončenia pracovného pomeru bolo toto prerokované v súlade s ustanovením § 74 Zákonníka práce so zástupcami zamestnancov žalovaného, t.j. odborovou organizáciou zamestnancov SAD Zvolen, čím si žalovaný riadne a včas splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z tohto zákonného ustanovenia, pričom o prerokovanie požiadal žalovaný listom zo dňa 17.04.2019, toto bolo prerokované v ten istý deň a následne bol výsledok prerokovania oznámený tiež v ten istý deň žalovanému.

Tak, ako už žalovaný predtým uviedol, dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobcom bolo závažné porušenie pracovnej disciplíny z jeho strany, ktoré spočívalo v konaní žalobcu, keď toto konanie žalobcu bolo špecifikované v predmetnom okamžitom skončení, ako i samotnom vyjadrení k žalobe, k čomu žalovaný uviedol, že je nepochybné, že dodržiavanie cestovného poriadku zo strany vodiča autobusu, t.j. rešpektovanie jednotlivých zastávok, ktoré v sebe zahŕňa zastavenie na každej zastávke podľa cestovného poriadku a následný odchod zo zastávky v čase podľa platného cestovného poriadku, predstavuje jednu z najdôležitejších povinností, ktorú má vodič autobusu dodržiavať a rešpektovať, s tým, že žalobca si túto svoju povinnosť v dňom 02.04. a 05.04.2019 nespĺnil, nakoľko na autobusovej zastávke Víglaš Pstruša SOUP (ďalej len „predmetná zastávka“) nezastavil, ani popri nej dokonca neprechádzal, čím nevykonal spoj podľa platného cestovného poriadku a nedodrжал cestovný poriadok v celom rozsahu svojvoľným vynechaním zastávky, čím porušil príslušné ustanovenia Zákonníka práce, pracovného poriadku žalovaného, pracovnej zmluvy a povinností vyplývajúcich z charakteristiky pracovnej náplne tak, ako sú tieto špecifikované v okamžitom skončení zo dňa 18.04.2019. Uvedené porušenie pracovnej disciplíny má bez akýchkoľvek pochybností charakter závažného porušenia pracovnej disciplíny. O týchto porušení povinností žalobcom v daných dňoch bol na základe podnetu vyhotovený kamerový záznam pracovníkmi kontrolného orgánu žalovaného pánom H. S. G. N. Š. a následne spísaný záznam o kontrole.

Taktiež žalovaný poukázal na ďalší dôvod skončenia pracovného pomeru okamžitým skončením špecifikovaným v predmetnom okamžitom skončení, s tým, že je nepochybné, že dodržiavanie právnych predpisov týkajúcich sa premávky na pozemných komunikáciách predstavuje najdôležitejšiu povinnosť,

ktorú má vodič autobusu, dodržiavať a rešpektovať, ktorú si však žalobca dňa 08.04.2019 nesplnil, pretože úmyselne prešiel cez plnú čiaru do protismeru nerešpektujúc zákazovú značku a v protismere zašiel na zastávku. Týmto flagrantným porušením právnych predpisov týkajúcich sa cestnej premávky ohrozil bezprostredne zdravie, život a bezpečnosť približne 40 cestujúcich v autobuse a vystavil majetok žalovaného možnému riziku škody, čo jednoznačne je potrebné kvalifikovať ako závažné porušenie pracovnej disciplíny o porušení, ktorej bol dňa 08.04.2019 tiež vyhotovený kamerový záznam pracovníkmi kontrolného orgánu žalovaného. V tejto súvislosti ako svedkov navrhli vypočuť daných zamestnancov žalovaného pána S. a Š..

Za účelom preukázania skutočností, že v dňoch 02.04., 05.04. a 08.04.2019 bol vodičom autobusu EČ: M. práve žalobca, doložili do súdneho spisu denný záznam o výkone činnosti vodiča a vozidla z daných dní, ktorý podpísal žalobca a zároveň za účelom preukázania skutočností, že linka 604440 spoj 12, linka 604454 spoj 12 má zastávku aj v mieste Pstruša SOUP, doložili schválené cestovné poriadky, turnusový príkaz a zoznam zastávok na linke.

Žalovaný tak, ako už predtým uviedol, poprel skutkové tvrdenie žalobcu ohľadne neporušenia pracovnej disciplíny z jeho strany v predchádzajúcom období, keď poukázali na to, že u žalobcu pretrvávalo porušovanie pracovných povinností, na čo bol žalovaný upozorňovaný jednotlivými cestujúcimi a na základe ich sťažností už od roku 2012. Konkrétne bol žalobca upozorňovaný na porušenie pracovnej disciplíny dňa 13.12.2012, 10.08.2015, 03.07.2017, 18.12.2017 a 09.01.2019. Žalovaný nad rámec tohto pripojil v prílohe sťažnosti jednotlivých cestujúcich na výkon činnosti žalobcu za obdobie od roku 2015 do roku 2018.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mal žalovaný za to, že od neho nie je možné spravodlivo požadovať, aby naďalej zamestnával žalobcu, o to viac za situácie, že žalobca je profesionálny vodič, ktorý má vykonávať svoju činnosť odbornou starostlivosťou. Na okraj uviedli, že je pravdou, že žalovanému nie je odo dňa skončenia pracovného pomeru umožnený vstup do priestorov žalovaného, avšak žiadnym spôsobom mu nie je bránené, aby vstupoval cez vrátnicu do areálu iných objektov, ktoré žalovanému nepatria, čo vyplýva aj z inšpekčného záznamu SOI.

Na záver žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú.

3. Dňa 20.08.2019 bolo prostredníctvom emailu a následne osobne dňa 28.08.2019 na tunajší súd doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 19.08.2019, v ktorom okrem iného uviedol, že v kontexte § 68 ods. 2 Zákonníka práce sú pre dôkazné skúmanie a rozhodovanie rozhodujúce len skutočnosti, ktoré vznikli v subjektívnej lehote 2 mesiacov pred okamžitým skončením pracovného pomeru, čo malo byť údajne v liste z 24.04.2019. Akékoľvek iné obdobie nie je rozhodujúce a významné pre túto vec. Žalobca zotrval na žiadosti, aby žalovaný predložil listinu, na základe ktorej mal byť okamžite skončený pracovný pomer k 24.04.2019, keďže ju žalovaný doteraz súdu nepredložil, s tým, že nie je preukázané, že žalovaným predložená listina z 18.04.2019 je listinou, ktorou mal byť k 24.04.2019 okamžite skončený pracovný pomer. Bez tejto listiny rozsiahle a zmätočné vyjadrenie žalovaného postráda akúkoľvek relevanciu a výpovednú hodnotu.

Žalovaný preto len okrajovo uviedol (keďže súd ani on nepoznajú obsah listiny z 24.04.2019) k tvrdeniam žalovaného, že nemôže byť porušením povinnosti vodiča ak nezastaví na zastávke, kde nečaká žiadny cestujúci, pretože v žiadnom predpise nebolo uvedené, že je povinnosťou vodiča zastaviť na každej zastávke. V súvislosti s týmto navrhol vykonať dôkaz výsluchom svedkyne Z. G. K.. K udalostiam zo dňa 08.04.2019 uviedol, že samotný žalovaný núti vodičov vrátane žalobcu prekračovať plnú čiaru a vchádzať do protismeru na viacerých miestach napríklad na zastávke Bučina Zvolen, Detva námestie, Detva BAMS, Detva Siroň, čiže vodiči vrátane žalobcu takto konajú v zmysle pokynov žalovaného (nadriadený vedúci je zamestnancom žalovaného), keďže vodiči sú povinní okrem iného plniť pokyny nadriadených. Všetky žalovaným tvrdené skutočnosti z 02.04., 05.04. a 08.04. sa nestali tak, ako ich žalovaný popisuje, sú to účelové tvrdenia žalovaného, ktoré sa nedajú preukázať, pretože takéto skutočnosti nenastali. Navyše takéto vymyslené skutočnosti v zmysle ustálenej súdnej praxe v žiadnom prípade nenapĺňajú charakter závažného porušenia pracovnej disciplíny, ako základnej podmienky na okamžité skončenie pracovného pomeru v zmysle § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Taktiež žalovaný podľa jeho názoru účelovo zavádza, ak tvrdí, že okamžité skončenie mu bolo údajne doručované osobne dňa 24.04.2019 za prítomnosti svedkov R., U. G. J..

4. Dňa 08.10.2019 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 07.10.2019, v ktorom okrem iného uviedli, že sa stotožňujú s tvrdením žalobcu, že pre preskúmanie podmienok okamžitého skončenia pracovného pomeru sú rozhodujúce len skutočnosti, ktoré vznikli v subjektívnej dvojmesačnej lehote pred okamžitým skončením. S poukazom

na to dôvody pre okamžité skončenie pracovného pomeru sú presne špecifikované nezameniteľným spôsobom v okamžitom skončení a tieto dôvody vznikli dňa 02.04., 05.04. a 08.04.2019, t.j. nepochybne v subjektívnej dvojmesačnej lehote pred skončením pracovného pomeru. Tak, ako už uvádzali vo svojom predchádzajúcom vyjadrení, skutočnosti uvádzané v upozorneniach na porušenie pracovnej disciplíny v roku 2012, 2015, 2017 a 2019 nie sú skutočnosťami, ktorými chcel žalovaný preukazovať dôvodnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, ale tieto boli nimi doložené do súdneho spisu, jednak na preukázanie dlhodobo pretrvávajúceho porušovania pracovnej disciplíny žalobcom a taktiež na vyvrátenie skutkových tvrdení žalobcu o riadnom a príkladnom plnení si pracovných povinností. Nestotožnili sa s tvrdením žalobcu, že z ich strany nebol predložený list, ktorým bol okamžite skončený pracovný pomer, keď opätovne poukázali na to, že okamžité skončenie pracovného pomeru v písomnej podobe bolo datované 18.04.2019, a toto bolo osobne doručované žalobcovi dňa 24.04.2019 za prítomnosti daných svedkov.

Taktiež sa nestotožnili s tvrdením žalobcu, že nie je porušením povinnosti vodiča ak nezastaví na zastávke, kde nečaká žiaden cestujúci a toto v celom rozsahu popreli, keď opätovne poukázali na povinnosť žalobcu dodržať bod 2 písm. d) Charakteristiky pracovnej náplne, s tým, že povinnosťou žalobcu bolo v celom rozsahu dodržiavať cestovný poriadok a skutočnosť, či na zastávke sa niekto nachádza alebo nie, je právne bez významu. Totiž povinnosťou žalobcu bolo dodržiavať cestovný poriadok, v ktorom je presne stanovené, na ktorú zastávku má vodič s autobusom dôjsť a tiež je presne stanovený čas, kedy má vodič autobusu z tejto konkrétnej zastávky odísť, a teda vodič autobusu dodržiava pracovný poriadok len ak na konkrétnu zastávku príde a v konkrétny čas z tejto zastávky odíde bez ohľadu na to, či na zastávke niekto nastupuje alebo vystupuje a pokiaľ vodič autobusu len „preletí“ okolo zastávky bez zastavenia na nej, logicky si nemôže splniť povinnosť dodržať cestovný poriadok, t.j. odísť zo zastávky v presný čas. Navyše ešte žalovaný uviedol, že žalobca okolo danej zastávky nielenže „preletel“, ale na zastávku ani nezašiel z hlavnej cesty na vedľajšiu, kde sa táto nachádza a pokiaľ sa na zastávke by aj nikto nenachádzal, neznamená to, že v čase odchodu autobusu ustanovenom cestovným poriadkom by na ňu ešte nestihol cestujúci prísť. Okrem toho ak by skutočnosť, že ak sa na zastávke nikto nenachádza, odôvodňovalo by to vodiča nezastaviť na danej zastávke, musela byť ustanovená internými predpismi žalovaného, čo však z jeho predpisov nevyplýva. Taktiež žalobca nijakým spôsobom nereflektoval na skutočnosť, že by na konkrétnej zastávke ktorýkoľvek z cestujúcich mohol chcieť vystúpiť. Práve preto je povinnosťou vodiča na každú zastávku zájsť a vyčkať na nej až do času odchodu v zmysle platného cestovného poriadku.

Žalovaný dôrazne poprel aj tvrdenie žalobcu, že by nejakým spôsobom nútil vodičov porušovať právne predpisy a jazdiť v protismere, odhliadnuc od toho, že toto žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, ani preukázať nemôže, keďže je to nepravdivé tvrdenie, neexistuje ani žiaden logický dôvod, prečo by k tomu mal žalovaný vodičov nútiť porušovať právne predpisy, vystavovať cestujúcich ohrozeniu na živote a zdraví, keďže otázka bezpečnosti prepravovaných osôb je hlavnou prioritou žalovaného pri poskytovaní prepravných služieb verejnosti.

Na záver s poukazom na všetky tieto skutočnosti žalovaný navrhol konajúcemu súdu žalobu zamietnuť v celom rozsahu a žalobcu zaviazat' na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Dňa 28.10.2019 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 25.10.2019, v ktorom prostredníctvom právneho zástupcu doložili do súdneho spisu mzdové listy žalobcu a zároveň sa opätovne vyjadrili k povinnosti žalobcu zastaviť na každej zastávke, keď svoje vyjadrenie doplnili odkazom na ustanovenie § 7 ods. 1 písm. e) Vyhlášky Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č.124/2012 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č.56/2012 Z.z. o cestnej doprave, v zmysle ktorého „cestovný poriadok autobusovej linky v pravidelnej autobusovej doprave obsahuje najmä tieto údaje - čas odchodu každého spoja zo zastávky“. Z uvedeného je zrejmé a nepochybné, že časy uvedené v cestovnom poriadku sú časmi odchodu autobusu z konkrétnej zastávky a uvedené vyplýva priamo zo zákona, čiže vodič autobusu dodrží cestovný poriadok len vtedy, ak na každú zastávku príde a v konkrétny čas z nej odíde, ak vodič na zastávke ani nezastane, nemôže ani teoreticky dodržať cestovný poriadok, bez ohľadu na to, či na zastávke niekto nastupuje alebo vystupuje.

6. Dňa 13.11.2019 bolo na tunajší súd doručené podanie žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu zo dňa 11.11.2019, ktorým upresnili petit žaloby ohľadne výroku vo vzťahu k náhrade mzdy, keď poukázali na znenie § 79 ods. 1 a 2 Zákonníka práce, ako i § 134 ods. 1, ods. 2 a ods. 9 Zákonníka práce, s tým, že zo žaloby a pripojeného listu žalobcu z 10.06.2019 žalobca kategoricky trvá na tom, aby žalovaný žalobcu naďalej zamestnával vo funkcii vodiča autobusu a aby mu prideloval prácu príslušnú jeho funkcii, s tým, že zo mzdového listu za rok 2019 predloženom žalovaným vyplýva priemerná čistá mzda za prvý kvartál 2019 vo výške 909,73 € a s poukazom na to žalobca žiadal, aby bol žalovaný

zaviazaný uhradiť mu náhradu mzdy vo výške 909,73 € netto mesačne za obdobie od 12.06.2019 až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru.

7. Dňa 20.12.2019 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného k výsledkom pojednávania zo dňa 18.12.2019, ktorý okrem iného prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, odkazujúc na ustanovenie § 38 ods. 1 Zákonníka práce a § 38 ods. 4 Zákonníka práce, že žalovaný si riadne splnil svoju zákonnú povinnosť doručovať písomnosti týkajúce sa pracovného pomeru na pracovisku a zároveň, že nastali účinky doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcovi odkazujúc na závery výsluchov svedkov J. U. a Z.. R..

Z výsluchu svedkyne Z.. G. K. podľa ich názoru vyplynulo, že táto potvrdila tvrdenie žalovaného, že žalobca okrem iného dňa 02.04.2019 nezastavil na zastávke Vígľaš Pstruša SOUP, čím žalobca nevykonala spoj podľa cestovného poriadku.

V reakcii na dôkaz predložený žalobcom na pojednávaní - turnusový príkaz zo dňa 01.07.2019 a 05.12.2018 uviedli, že zotrvávajú na tom, že žalovaný nijakým spôsobom nenútil žalobcu ani nikoho iného porušovať akékoľvek dopravné predpisy, s tým, že z týchto turnusových príkazov ani žiadnym spôsobom nevyplýva preukázanie žalobcom tvrdenej tejto skutočnosti a navyše tieto sa majú týkať zastávky „Detva Siroň“, čo nemá súvis s predmetom tohto súdneho konania.

8. Dňa 09.01.2020 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu k svedeckým výpovediam z pojednávania, v ktorom okrem iného uviedli, že výpoveď svedkyne Z.. K. je hodnoverná, lebo táto nie je v pracovnom pomere so žiadnou zo strán sporu, na rozdiel od svedkov U., R., J., S. G. Š., ktorí sú zamestnancami žalovaného. Tiež poukázali na to, že z výpovede svedkyne vyplynulo, že ani ostatní vodiči nezachádzali na predmetnú zastávku predtým, ako bol okamžite skončený pracovný pomer so žalobcom a toto potvrdzuje absolútne diskriminačný postup žalovaného voči žalobcovi v porovnaní s ostatnými vodičmi. K svedkom, ktorí sú zamestnancami žalovaného, uviedol, že títo nemôžu byť nikdy hodnoverní s poukazom na danú skutočnosť, pretože obsah ich výpovede má jednoznačne vplyv na ich pracovnoprávny vzťah so žalovaným. Tiež spochybnil, či osoby U., R. G. J. sú oprávnení doručovať listiny súvisiace s ukončením pracovného pomeru, s tým, že listina o okamžitom skončení pracovného pomeru nebola doručovaná žalobcovi za prítomnosti kohokoľvek zo štatutárov žalovaného. Taktiež poukázal na rozpory vo vyjadreniach svedka Z.. R. G. J. U. ohľadne skutočností, či žalobcovi bol prečítaný obsah listiny, ktorá sa mu mala údajne doručovať, resp. kedy mu bol prečítaný, resp. či mu bolo alebo nebolo umožnené, aby si sám prečítal obsah údajne doručovanej listiny. Žalobca trval na tom, že súd je povinný na výsluch svedkov - zamestnancov žalovaného nazerať cez aplikáciu doktríny R.A.V.E.N.. Taktiež žalobca naďalej poprel, že by listina z 18.04.2019 bola tou listinou, ktorú žalovaný údajne sa snažil žalobcovi doručiť 23.04.2019 a tiež uviedol, že žalovaný zavádza ak tvrdí, že mu bolo dňa 24.04.2019 údajne za prítomnosti svedkov doručované okamžité skončenie pracovného pomeru z 18.04.2019. Taktiež žalobca zotrval na tom, že ak by aj boli pravdivé tvrdenia žalovaného ohľadne konania žalobcu, ktoré mali byť dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru, tieto v žiadnom prípade nemôžu naplňať svojou intenzitou inštitút závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktorého následkom by mohlo byť dôvodné okamžité skončenie pracovného pomeru. Tiež žalobca trval na tom, že v rozpore s ustálenou súdnou praxou žalovaný so žalobcom nezisťoval údajný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru s vyjadrením žalobcu. Žalobca tiež poukázal na ustálenú súdnu prax rozhodnutiami R17/1977, R54/1999, R54/2000 a R4/2002.

9. Dňa 16.01.2020 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného prostredníctvom jeho právnej zástupkyne zo dňa 15.01.2020, v ktorom okrem iného v reakcii na vyjadrenie žalobcu zo dňa 09.01.2020 namietli, že síce žalovaný nespochybňuje právo žalobcu spochybniť vierohodnosť svedkov, avšak priame obviňovanie svedka zo lži by bolo možné za istých podmienok hodnotiť ako krivé obvinenie. Zároveň poukázali na to, že aj výpoveď svedkyne K. nie je možné považovať za úplne vierohodnú, keďže bolo potvrdené, že táto so žalobcom pracovali na spoločnom pracovisku LESY SR a teda nie je zrejmé, na základe čoho žalobca vychádzal, keď tvrdil, že všetky vyjadrenia danej svedkyne sú pravdivé a správne a naopak výpovede ostatných svedkov považoval žalobca za nepravdivé, dokonca lživé. Napriek tomu, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal právnu záväznosť doktríny R.A.V.E.N., žalovaný uviedol, že z danej doktríny aj tak nevyplývajú žiadne závery ohľadne toho, že by zamestnanci strany konania nemali byť nikdy hodnoverní, nakoľko sú v pracovnoprávnom pomere k strane sporu. Pokiaľ žalobca poukazoval na údajné rozpory vo výpovediach Z.. R. a pána U., žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru práve uvedené výpovede preukazujú ich hodnovernosť, nakoľko svedkovia

vypovedali čo a ako si pamätali a akékoľvek čiastočne protichodné skutočnosti uvádzané svedkami sú s odstupom viac ako 6 mesiacov od udalosti viac ako logické a pochopiteľné. Pokiaľ žalobca poukázal na judikát R17/1977, žalovaný uviedol, že so záverom tohto judikátu sa v celom rozsahu stotožňuje a podľa jeho záverov aj postupoval, v tom zmysle, že samotné podozrenie o dôvodoch na okamžité skončenie pracovného pomeru (v danom prípade dané sťažnosťami cestujúcej verejnosti) nemohli byť dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru, nakoľko išlo len o podozrenie, že by mohol byť daný dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru a preto žalovaný realizoval kontroly, z ktorých výsledkov (záznam z kontrol) žalovaný nepochybne zistil dôvod pre okamžité skončenie pracovného pomeru. Taktiež sa žalovaný stotožňuje so záverom judikátu R14/1972, na ktorý poukázal žalobca, avšak s tým, že nie je zrejmé, akým spôsobom by tento judikát mal potvrdzovať tvrdenie žalobcu, že listina z 18.04.2019 nemohla byť doručovaná 24.04.2019. Pokiaľ žalobca navrhol doplniť dokazovanie predložením tachografovej karty vodiča za roky 2017, 2018 až do apríla 2019, z ktorej by malo byť zrejmé, že mal žalobca zakázaný vstup do administratívnej budovy žalovaným, navrhol tento dôkazný návrh zamietnuť, nakoľko tachografová karta sa nachádza v konkrétnom autobuse a monitoruje jeho činnosť, a teda nie je zrejmé, ako by z tachografovej karty mohla čo i len teoreticky vyplývať okolnosť, že žalobca nemohol vstupovať do administratívnej budovy žalovaného a ani to, aká skutočnosť pre účely tohto súdneho konania by daným tvrdením mala byť preukázaná.

Pre prípad, že by podľa názoru konajúceho súdu bolo okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné, navrhol žalovaný súdu, aby určil, že nemožno od žalovaného ako zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby žalobcu ako zamestnanca naďalej zamestnával, keď poukázal napríklad na rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 29.05.2018 sp.zn.17C/280/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.01.2019 sp.zn.9Co/207/2018.

10. Súd nariadil v tejto veci niekoľko pojednávaní, na ktorých vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré predložili strany sporu v priebehu konania a to: dohodu so zamestnancom o nerovnomernom rozvrhnutí pracovného času z č.l.7, potvrdenie o zamestnaní z č.l.8, list zo dňa 10.06.2019 z č.l.9, úradný záznam podnetu z č.l.10-11, pracovnú zmluvu z č.l.22-26 vrátane charakteristiky pracovnej náplne zamestnancov spoločnosti, dohodu o zmene pracovnej zmluvy z č.l.27 vrátane dodatku č.1 a dodatku č.2, dohodu o zmene pracovnej zmluvy z č.l.28, okamžité skončenie pracovného pomeru z č.l.29-30, žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru z č.l.31, zápisnicu z rokovania z č.l.32, prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru z č.l.33, záznam o kontrole z č.l.34-36, záznam o kontrole z č.l.37-38, záznam o kontrole z č.l.39-40, prepravný poriadok autobusovej dopravy z č.l.41-54, upozornenie na závažné porušenia pracovnej disciplíny vrátane príloh z č.l.55-71, inšpekčný záznam Slovenskej obchodnej inšpekcie z č.l.72-74, sťažnosti vrátane príloh z č.l.75-90, pracovný poriadok SAD Zvolen, a.s. vrátane oboznámenia vodičov z č.l.92-112, mzdový list žalobcu z č.l.181-184, turnusové príkazy z č.l.229-236, výňatky z cestovného poriadku žalovaného z č.l.254-255 a z č.l.288-289, záznam o prijatí sťažnosti z č.l.331, tiež vykonal dokazovanie výsluchmi svedkov, tiež vykonal dokazovanie prehratím kamerových záznamov zaznamenaných na DVD nosiči na pojednávaniach a oboznámil sa s prednesmi právnych zástupcov strán sporu, pričom zistil tento skutkový stav.

Z pracovnej zmluvy zo dňa 06.03.2006 vrátane prílohy k pracovnej zmluve (charakteristika pracovnej náplne zamestnancov spoločnosti zo dňa 21.06.2017), ako aj dodatkov č.1-3, dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 21.02.2007, 05.05.2014 a 30.04.2018 a tiež dohody so zamestnancom o nerovnomernom rozvrhnutí pracovného času zo dňa 28.07.2015) súd okrem iného zistil, že pracovná zmluva bola uzavretá medzi žalovaným ako zamestnávateľom a žalobcom ako zamestnancom, pričom zamestnávateľ prijal zamestnanca do pracovného pomeru na vykonávanie prác - druh práce: vodič autobusu, číslo funkcie 2.2.1, keď v pracovnej zmluve bola uvedená stručná charakteristika pracovného miesta: vedenie a riadna starostlivosť o zverené vozidlo, dodržiavanie cestovných poriadkov, ohľaduplný prístup a vybavovanie cestujúcich, vydávanie cestovných lístkov pre cestujúcu verejnosť, odvod tržby do pokladne v zmysle platných smerníc, denná údržba vozidla, riadne vedenie účtovných a evidenčných dokladov, hospodárne nakladanie so zverenými prostriedkami, materiálom a pohonnými látkami, ustrojenosť v službe. Bol tiež dojednaný nástup do práce dňa 07.03.2006, pričom pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú do 28.02.2007 so skúšobnou dobou v dĺžke 3 mesiace. V bode 5 tejto pracovnej zmluvy boli príkladmo uvedené povinnosti zamestnanca okrem iného povinnosť pracovať riadne a svedomito podľa svojich síl, vedomostí a schopností, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi; tiež povinnosť dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený; a tiež povinnosť hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou,

zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa. Ako príloha tejto pracovnej zmluvy je uvedený nástupný list zamestnanca, dohoda o hmotnej zodpovednosti a charakteristika pracovnej náplne. V rámci charakteristiky pracovnej náplne vo vzťahu k žalobcovi ako vodičovi autobusu je okrem iného uvedené, že vodič autobusu samostatne vedie a obsluhuje motorové vozidlo - autobus za účelom prepravy osôb v cestnej doprave s cieľom dosiahnuť maximálnu bezpečnosť cestujúcich a hospodárnosť jazdy. Tiež v bode 2 tejto charakteristiky pracovnej náplne Výkon služby počas pracovnej zmeny, konkrétne pod písmenom d) je uvedené, že vodič svoje povinnosti vykonáva zodpovedne a v požadovanej kvalite s ohľadom na bezpečnosť cestujúcich a to podľa vzorového záznamu vykonáva spoje a v celom rozsahu dodržiava cestovný poriadok. Taktiež v bode 5 tejto charakteristiky pracovnej náplne Hospodárnosť a bezpečnosť jazdy pod písm. a) je uvedené, že vodič s cieľom dosiahnuť maximálnu bezpečnosť cestujúcich a hospodárnosť jazdy dbá predovšetkým na dodržiavanie platných právnych predpisov a je povinný dbať na bezpečnú jazdu, neohrozovať životy a zdravie cestujúcich a ani iných účastníkov cestnej premávky. Dodatkom č.1 došlo k predĺženiu dojednanej doby trvania pracovného pomeru do 28.02.2008 a následne dohodou zo dňa 28.07.2015 zamestnanec vyslovil súhlas s nerovnomerným rozvrhnutím pracovného času, keď žalobca ako zamestnanec je občan so zdravotným postihnutím, pričom zamestnávateľ mu v kategórii vodič autobusu po dohode so zástupcami zamestnancov rozvrhol pracovný čas nerovnomerne na jednotlivé týždne.

Zo žiadosti o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 17.04.2019, zápisnice z rokovania zamestnávateľa so zástupcami zamestnancov zo dňa 17.04.2019 a listu zo dňa 17.04.2019 Prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 74 Zákonníka práce, súd okrem iného zistil, že listom zo dňa 17.04.2019, ktorý žalovaný adresoval predsedovi OZ SAD Zvolen Z.. N. Y., žalovaný požiadal zástupcu zamestnancov v zmysle § 74 Zákonníka práce o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktoré malo byť doručené žalobcovi, pričom v tomto liste zamestnávateľ špecifikoval, akým spôsobom mal žalobca porušiť závažne pracovnú disciplínu, s tým, že pracovný pomer menovaného by mal skončiť dňom doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru. V spodnej časti tohto dokumentu je v kolónke prevzal Ing. Spišiak Radovan dňa 17.04.2019, podpis nečitateľný. Následne odborová organizácia zamestnancov SAD Zvolen dňa 17.04.2019 listom oznámila žalovanému, že ich výbor na svojom zasadnutí konanom dňa 17.04.2019 prerokoval a zobral na vedomie skončenie pracovného pomeru s pánom J. X.K., zamestnaným v závode Detva ako vodič autobusu podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, pričom tento doklad prevzala J.. W. dňa 17.04.2019, podpis nečitateľný. Z okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 18.04.2019 súd zistil, že ho adresoval žalovaný žalobcovi, v ktorom uviedli, že pracuje v ich spoločnosti na základe pracovnej zmluvy zo dňa 06.03.2006 v znení jej dodatkov č.1-3 ako vodič autobusu, s tým, že v súlade s § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce s ním okamžite ukončil pracovný pomer pre porušenie pracovnej disciplíny závažným spôsobom. V odôvodnení okamžitého skončenia pracovného pomeru je uvedené, že v mesiaci apríl 2019 vykonávali referenti všeobecnej kontroly kontrolu dodržiavania cestovného poriadku, nakoľko dňa 18.03.2019 bola prijatá telefonická sťažnosť na nedodržanie cestovného poriadku a nezastavenie spoja 12 na linke 604440 dňa 18.03.2019 o 16.27 hod. na zastávke Víglaš Pstruša SOUP, ktorý spoj vykonával on ako vodič autobusu ich spoločnosti. Na porušenie pracovnej disciplíny, konkrétne nezastavenie na zastávke Víglaš Pstruša SOUP bol písomne upozornený dňa 09.01.2019 a zároveň v minulosti bol písomne upozornený na porušenie pracovnej disciplíny a neuspokojivé plnenie pracovných úloh 5-krát, konkrétne 13.12.2012, 10.08.2015, 03.07.2017, 18.12.2017 a 09.01.2019, s tým, že celkovo prijali 15 sťažností týkajúcich sa jeho práce. Kontrolou vykonávanou v apríli 2019 bolo zistené, že nevykonal spoj podľa platného cestovného poriadku, nedodržiaval cestovný poriadok v celom rozsahu (t.j. nezastavenie na zastávke Víglaš Pstruša SOUP) a porušil pravidlá cestnej premávky, keď konkrétne dňa 02.04.2019 vykonávajúc linku 604440 spoj 12 a dňa 05.04.2019 vykonávajúc linku 604454 spoj 12, ktoré majú v platnom cestovnom poriadku plánovaný odchod aj zo zastávky Víglaš Pstruša SOUP neodbočil a nezašiel na túto zastávku z hlavnej cesty, hoci z uvedenej zastávky bol plánovaný odchod autobusu o 16.27 hod. resp. 08.07 hod., teda zastávku vynechal, čím nevykonal spoj podľa platného cestovného poriadku a nedodržiaval cestovný poriadok v celom rozsahu svojvoľným vynechaním zastávky. Taktiež dňa 08.04.2019 vykonávajúc linku 604440 spoj 12 pri odbočovaní na zastávku Víglaš Pstruša SOUP prešiel cez plnú čiaru do protismeru a zašiel na spomínanú zastávku, pričom pri svojej jazde nerešpektoval dopravnú značku „zakaz vjazdu všetkých vozidiel“, ktorá zakazuje vjazd všetkým druhom vozidiel z jedného smeru jazdy, čím porušil pravidlá cestnej premávky, ohrozil bezpečnosť a zdravie približne 40 cestujúcich v autobuse a vystavil majetok zamestnávateľa možnému riziku vzniku škody. Týmto svojim konaním porušil § 81 písm. a), c)

a e) Zákonníka práce, druhú časť písm. G) ods. 2 písm. a), c) a e) Pracovného poriadku žalovaného, ako i bod 2 písm. d) Charakteristiky pracovnej náplne a bod 5 písm. a) Charakteristiky pracovnej náplne pracovného miesta vodič autobusu a rovnako aj článok 5 ods. 5 Prepravného poriadku autobusovej dopravy vydaného žalovaným, keď ustanovenia týchto predpisov sú tam priamo citované. Na záver je uvedené, že v zmysle druhej časti písm. H) ods. 3 Pracovného poriadku, toto jeho svojvoľné konanie zamestnávateľ posúdil ako závažné porušenie pracovnej disciplíny a v zmysle § 74 Zákonníka práce bolo okamžité skončenie pracovného pomeru prerokované so zástupcami zamestnancov dňa 17.04.2019, pričom jeho pracovný pomer sa skončí dňom doručenia tohto okamžitého skončenia pracovného pomeru. Za žalovaného sú tu v zastúpení uvedení R. G. R., predseda predstavenstva, J. J. K. Š., podpredseda predstavenstva a Z. G. J., člen predstavenstva. V spodnej časti dokumentu je uvedené „zamestnanec písomnosť: okamžité skončenie pracovného pomeru dňa 24.04.2019 odmietol podpísať a prevziať na pracovisku. Ako svedkovia pri jednaní sú uvedení TomÁ. R., J. U. G. R. J.. Podpisy všetkých 6 uvedených nečitateľné.

Z potvrdenia o zamestnaní zo dňa 25.04.2019 súd zistil, že sa jedná o tlačivo žalovaného, týka sa žalobcu, pričom tento bol v ich spoločnosti zamestnaný od 07.03.2006 do 24.04.2019 ako vodič autobusu v závode Detva a ako dôvod skončenia pracovného pomeru je uvedené okamžité skončenie pracovného pomeru v zmysle § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Zamestnancovi nebolo vyplatené odchodné a zamestnanec je občan so zdravotným postihnutím, pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 50 %.

Z listu zo dňa 10.06.2019 súd zistil, že ho adresoval žalobca žalovanému, v ktorom okrem iného uviedol, že nakoľko mu prestal žalovaný ako zamestnávateľ prideľovať od 24.04.2019 prácu, napriek tomu, že mu nedoručil žiadny list, či písomné podanie, ktorého následkom by bolo skončenie pracovného pomeru, uviedol, že v zmysle § 79 Zákonníka práce kategoricky trvá na tom, aby ho ďalej zamestnával vo funkcii vodiča autobusu v závode Detva a prideľoval mu prácu príslušnú jeho funkcii s upozornením, že od 24.06.2019 bude svoje nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru uplatňovať súdnou cestou podľa § 77 a nasl. Zákonníka práce.

Zo záznamu o prijatí sťažnosti telefonicky súd zistil, že za žalovaného záznam spísal Z. W. R. dňa 18.03.2019 o 16.30 hod., s tým, že ako sťažovateľ je tam uvedený anonym a ako predmet sťažnosti je uvedené, že dňa 18.03.2019 o 16.30 hod. prijal telefonickú sťažnosť od cestujúcej, ktorá sa odmietla predstaviť v tomto znení: „Týmto podávam sťažnosť na opakujúce sa nerešpektovanie cestovného poriadku zo strany Vašich vodičov. Čakám na zastávke Vígľaš Pstruša SOUP, vodič autobusu, ktorý mal odchod zo zastávky 16.27 neodbočil z hlavnej cesty k zastávke a pokračoval v smere jazdy, čím mi nebolo umožnené nastúpiť do autobusu. Veľmi dôrazne Vás žiadam o dodržiavanie cestovného poriadku. Jedná sa o dlhodobý problém, ktorý je zo strany SAD Zvolen prehliadaný“.

Zo záznamov o kontrole zo dňa 04.04.2019, 08.04.2019 a 10.04.2019 súd zistil, že kontroly boli vykonané podľa poverenia na kontrolu na základe podnetu od RZ Detva Z. R.. Ako pracovníci kontrolného orgánu sú uvedení H. S. G. N. Š., s tým, že prvú kontrolu vykonali dňa 02.04.2019 v čase od 16.26 do 16.28, druhú kontrolu vykonali dňa 05.04.2019 v čase od 08.06 do 08.28 a tretiu kontrolu vykonali dňa 08.04.2019 v čase od 16.26 do 16.28 hod., s tým, že predmetom kontroly bolo dodržiavanie cestovného poriadku vodičom J. X., keď vo všetkých záznamoch sú v spodnej časti uvedení ako pracovníci kontroly H. S., N. Š., podpisy nečitateľné, ako vedúci kontrolovaného subjektu Z. W. R., podpis nečitateľný a so závermi kontroly bol oboznámený Z. G. J., podpis nečitateľný, s tým, že ako prílohy týchto záznamov sú uvedené kamerový záznam zo dňa 02.04.2019 resp. 05.04.2019 resp. 08.04.2019. Konkrétne sú uvedené pri prvej kontrole zistenia, keď vo všetkých prípadoch bola vykonávaná kontrola dodržiavania cestovného poriadku žalobcom ako vodičom, a to zastavovanie na zastávke Vígľaš Pstruša SOUP, pričom pri prvej kontrole zamerali sa na linku 604440 spoj 12, ktorá má plánovaný odchod z predmetnej zastávky v čase 16.27 hod., s tým, že na autobus EČV: M., ktorý šoféroval žalobca, si počkali na zastávke Vígľaš ZŠ. Po odchode autobusu zo zastávky zapli kamerový záznam, zaradili sa za ním a nasledovali ho. Autobus postupne naberal na rýchlosti, nespomalil, ani keď sa blížil odbočovací pruh doľava. Na zastávke Vígľaš Pstruša SOUP autobus nezastal, ani popri nej neprechádzal. Autobus pokračoval rovno po hlavnej ceste ďalej do obce Vígľaš Pstruša a oni v obci na prvej odbočke odbočili z hlavnej cesty a vypli nahrávanie. Následne o zisteniach informovali svojho nadriadeného, ako i riaditeľa závodu Z. R.. Pri druhej kontrole sa zamerali na linku 604454 spoj 12 na trase Hriňová Zvolen, ktorá má plánovaný odchod zo zastávky Vígľaš Pstruša SOUP v čase o 08.07, pričom od zastávky Vígľaš ZŠ zapli kamerový záznam a pohli sa smerom k obci Vígľaš Pstruša v čase, kedy mal autobus prichádzať na predmetnú zastávku. Autobus EČV: M., ktorý šoféroval žalobca, stretali vo chvíli, kedy míňal odbočku na predmetnú zastávku Vígľaš Pstruša SOUP. Autobus na ne opätovne nezastal. V obci na prvej odbočke odbočili z hlavnej cesty a vypli nahrávanie, následne o zisteniach

informovali nadriadených. Pri tretej kontrole zamerali sa na linku 604440 spoj 12 na trase Zvolen Detva, ktorá má plánovaný odchod zo zastávky Vígľaš Pstruša SOUP v čase 16.27 hod. Na autobus EČV: M., ktorý šoféroval žalobca, si počkali na zastávke Vígľaš ZŠ, po odchode autobusu zo zastávky zapli kamerový systém, zaradili sa za ním a nasledovali ho. Keď sa blížila zastávka Vígľaš Pstruša SOUP, autobus zapol ľavú smerovku a zaradil sa do odbočovacieho pruhu, následne prešiel cez plnú čiaru do protismeru, nerešpektoval zákazovú značku „zákaz vjazdu všetkých motorových vozidiel“ a v protismere zašiel na zastávku. Nakoľko oni pokračovali v jazde ďalej, nevideli, či do autobusu niekto nastupoval alebo z neho vystupoval. V obci na prvej odbočke z hlavnej cesty vypli nahrávanie a následne informovali o zisteniach svojich nadriadených. Z pripojenej fotodokumentácie z kamerového záznamu súd zistil, že je tam zachytený okamih 08.04.2019 o 16.35:55 hod., keď autobus prechádza pri odbočovaní vľavo cez plnú čiaru.

Z prepravného poriadku autobusovej dopravy žalovaného zo dňa 01.03.2013 v znení dodatku č.1 zo dňa 10.07.2014 a dodatku č.2 zo dňa 20.02.2019 súd okrem iného zistil, že tento prepravný poriadok žalovaný vydal podľa ustanovení zákona č.56/2012 Z.z. o cestnej doprave a v súlade s nariadením EP a Rady EÚ č.181/2011 zo 16.02.2011 o právach cestujúcich v autobusovej a autokarovej doprave, keď v článku 5 Zmluva o preprave osôb bod 5 je uvedené, že v pravidelnej autobusovej doprave má dopravca prepravnú povinnosť (článok 2 ods. 7) voči každému cestujúcemu, ktorý sa chce prepraviť do zastávky na autobusovej linke a ktorý je v čase odchodu autobusu podľa cestovného poriadku na zastávke pripravený nastúpiť do autobusu. Toto ustanovenie neplatí, ak je autobus plne obsadený.

Z denných záznamov o výkone vodiča a vozidla súd zistil, že ako EČV je tu uvedené M. vo všetkých záznamoch. Tiež ako vodič je uvedený vo všetkých záznamoch žalobca. Dátumy a časy odchodov a ukončení sú od 18.03.2019 04.20 hod. do 18.03.2019 17.35 hod., od 02.04.2019 04.20 hod. do 02.04.2019 17.35 hod., od 05.04.2019 04.20 hod. do 05.04.2019 17.35 hod. a od 08.04.2019 04.20 hod. do 08.04.2019 17.35 hod.. Vo všetkých sa nachádza v kolónke podpis vodiča podpis, ktorý je nečitateľný. Z pracovného poriadku žalovaného účinného od 01.05.2016 súd okrem iného zistil, že v druhej časti písm. G) Základné povinnosti zamestnanca je v ods. 2 písm. a), c) a e) uvedené, že zamestnanec je povinný najmä pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi; dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený; hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa. Z pripojeného oboznámenia vodičov závodu Detva s novým pracovným poriadkom spoločnosti súd zistil, že pod poradovým číslom 21 je uvedené osobné číslo XXXXX, meno J. X. a v kolónke podpis vodiča sa nachádza nečitateľný podpis.

Zo mzdového listu žalobcu za obdobie január až december 2018 súd okrem iného zistil, že jeho celková čistá mzda bola vo výške 7.996,80 € a z mzdového listu za obdobie január až apríl 2019 súd zistil okrem iného, že jeho celková čistá mzda za toto obdobie bola vo výške 3.712,74 €.

Z upozornení na závažné porušenie pracovnej disciplíny, upozornení na neuspokojivé plnenie pracovných úloh a upozornení na porušenie pracovnej disciplíny súd okrem iného zistil, že boli dané žalovaným žalobcovi na základe nasledovných skutočností. Konkrétne dňa 19.11.2018 vykonával spoj č.31 na linke 604457 v rámci tohto spoja podľa prijatej písomnej sťažnosti zo dňa 19.11.2018, nezastal na zastávke Vígľaš Pstruša SOUP s pravidelným odchodom o 14.44 hod. a týmto teda svojim konaním nedodržiaval cestovný poriadok a neumožnil cestujúcim nastúpiť. Konkrétne toto upozornenie zo dňa 09.01.2019 zamestnanec po oboznámení s upozornením v ten deň odmietol podpísať a prevziať, s tým, že sa tu nachádzajú 2 nečitateľné podpisy svedkov oboznámenia. Upozornenie bolo dané Z.. W. R., riaditeľom závodu a Z.. R. J. ako priamym nadriadeným zamestnanca. Priložená je predmetná sťažnosť prijatá z formulára pre sťažnosti, kde ako odosielateľ je uvedený N. F.. Konkrétne v sťažnosti je uvedené, že dňa 19.11.2018 nezastavil na zastávke Vígľaš Pstruša SOUP autobus č.60445731 s pravidelným odchodom 14.44 hod. a tým pádom nebolo umožnené nastúpiť cestujúcim do tohto spoja. Žiada o vyriešenie tohto problému, vzhľadom na to, že to nie je prvý krát. Bežne nezastavujú autobusy ani na zastávke Vígľaš ZŠ. O uvedenej skutočnosti bude informovať aj starostu obce Vígľaš. Na žiadosti je rukou napísaná poznámka 19.11., 604457/31, vodič J. X., 37158. Tiež z upozornení na neuspokojivé plnenie pracovných úloh zo dňa 18.12.2017 bolo konkrétne zistené, že dňa 05.11., 07.11., 09.11., 14.11., 19.11. - 2-krát, 23.11. a 28.11. bolo v rámci vykonanej kontroly u žalobcu zistené nedodržiavanie časov vo vzorových záznamoch podľa platného cestovného poriadku, keď v daných dňoch na tam špecifikovaných trasách a linkách bolo zistené dvakrát meškanie, a to 8 minút 43 sekúnd a druhýkrát 7 minút 45 sekúnd a šesťkrát bol zistený predčasný odchod zo zastávky, a to o cca 2 minúty, o cca 1 minútu 40 sekúnd, o cca 2 minúty 45 sekúnd, o cca 2 minúty, o cca 3 minúty 40 sekúnd a o cca 1 minútu 20 sekúnd. Vzhľadom na tieto skutočnosti bol vyzvaný na odstránenie daných nedostatkov v

lehote do 31.01.2018. V spodnej časti je uvedené, že zamestnanec bol oboznámený s upozornením, s tým, že ho odmietol podpísať a prevziať dňa 18.12.2017, podpisy svedkov oboznámenia dvakrát nečitateľný. Toto upozornenie bolo ako príloha listu zo dňa 20.12.2017 následne zasielané žalovanému poštou s podacím lístkom dňa 20.12.2017. Rovnako z upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 03.07.2017 bolo zistené, že dňa 17.06.2017 vykonával spoj na linke č.604457 Hriňová Zvolen, keď na zastávke Hriňová Stred v čase 17.32 hod.-17.49 hod. došlo k incidentu medzi ním a cestujúcim, ktorému neumožnil sadnúť si na sedadlo s odôvodnením, že je špinavý a nastupuje v pracovnom odevu. Po slovnej hádke cestujúceho zavrel v autobuse a privolal policajnú hliadku, do príchodu ktorej ho držal v autobuse. Privolaná hliadka konštatovala, že cestujúci nie je natoľko znečistený, aby si nemohol sadnúť na sedadlo. Ako uviedol cestujúci v sťažnosti zo dňa 20.06.2017, tento incident sa opakuje už približne 6-krát, pričom v iných prípadoch mu neumožnil ani nastúpiť do autobusu. V predmetnej veci bol osobne upozornený, že konflikt, ktorý pravidelne vyvoláva s cestujúcim nie je primeraný a v nadväznosti na to mu boli krátené prémie vo výplate za apríl 2017. Tiež bolo zdôraznené, že cestujúci v sťažnosti uviedol, že konflikty máva pravidelne aj s inými cestujúcimi, pričom v tomto roku je to už druhá písomná sťažnosť na jeho správanie voči cestujúcim, ktorými bol viackrát upozornený aj telefonicky. Okrem konfliktu s cestujúcim zároveň spôsobil meškanie spoja o 15 minút. V spodnej časti dokladu je uvedené, že zamestnanec bol oboznámený s upozornením na porušenie pracovnej disciplíny, odmietol ho podpísať a prevziať dňa 03.07.2017, podpisy svedkov oboznámenia dvakrát nečitateľné. Tento dokument bol dňa 03.07.2017 ako príloha listu žalobcovi zasielaný poštou s podacím lístkom, prevzatá synom žalobcu zo dňa 04.07.2017. Pripojená je tiež emailová správa zo dňa 20.06.2017, adresovaná zástupcom žalovaného, z ktorej vyplýva, že bola podaná sťažnosť na šoféra autobusu J. X. pre jeho agresívne správanie v sobotu 17.06. v čase o 17.35 hod., s tým, že obsah tejto sťažnosti je totožný s vyššie uvedeným popisom porušenia pracovnej disciplíny žalobcom dňa 17.06.2017. Tiež z upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 10.08.2015 súd zistil, že dňa 26.06.2015 mal podľa rozpisu práce vykonať spoj č.29 na linke 604442 s odchodom o 10.50 hod. z Detvy, pričom uvedený spoj vykonal s meškaním cca 40 minút z dôvodu, že zaspal vo vozidle počas prestopa v objekte závodu Detva. Na toto jeho meškanie bola prijatá aj sťažnosť od cestujúcich, ktorí sa nemohli z tohto dôvodu dopraviť na stanovené miesto. V predchádzajúcom období, konkrétne dňa 05.03.2015, na spoji č.22 linky 604452 s odchodom o 14.25 hod. zo Zvolena AS, takisto meškal 30 minút a na toto jeho konanie tiež bola prijatá sťažnosť do sídla spoločnosti a následne aj na oddelenie kontroly 10.03.2015. Z listu Upozornenie na závažné porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 05.12.2012 súd zistil, že ho adresoval žalovaný žalobcovi, tento bol prevzatý v zmysle predloženej fotokópie doručky žalobcom dňa 13.12.2012, s tým, že v popise porušenia pracovnej disciplíny je uvedené, že bol vo vzťahu k nemu zaznamenaný neprimeraný zostatok na jeho dopravnej karte, pričom vzniknutú nezrovnalosť neoznámil ihneď svojmu vedúcemu zamestnancovi a neurobil tak ani neskôr, naopak od 02.06.2012 vykonal na svojej dopravnej karte 88 operácií zakupovaním cestovných lístkov pre seba, rodinu a náhodných cestujúcich bez následného dobitia karty až do 31.10.2012, kedy bola dopravná karta zablokovaná, s tým, že za uvedené obdobie bolo na jeho karte prejazdených 12,67 €, hoci skutočne mal na karte vložených len 3,97 €.

Z predloženej sťažnosti prijatej žalovaným dňa 05.02.2018, podpísaný J. I., súd zistil, že tento podal sťažnosť voči žalobcovi z dôvodu, že „bol svedkom udalosti, keď do jeho autobusu nastúpila pani asi 80 ročná, dal jej lístok, kým chuderka vybrala obnos, začal, že na čo stojí hodinu na zastávke, keď teraz vyberá tie „vši“, na čo sa teta skoro zosypala, začala plakať a chcela vystúpiť, na čo on reagoval, že čo on bude robiť teraz s tým lístkom, ktorý jej vydal. Keď sa on ozval, tak mu na to reagoval, že ak sa mu nepáči, tam sú dvere, ale podľa neho sa takto jeden profesionálny vodič nespráva“. V závere vyjadril vieru, že v ich spoločnosti nemajú takýchto vodičov viac, lebo doslova odrádzajú cestujúcich. Tiež bola dňa 27.10.2017 prijatá žalovaným sťažnosť od J. J. T., z ktorej súd zistil, že dňa 29.09.2017 v piatok v čase o 18.45 hod. spoj Môťová-rázcestie Zvolen Látky jej nezastal šofér autobusu na Môťovskej zastávke, nakoľko na neho mávala. V priebehu týždňa telefonicky kontaktovala sekretariát SAD Detva, kde jej pán povedal, že v autobuse nemajú GPS a teda to nemá ako skontrolovať, preto to nechala tak. Nedávno sa stretla na zastávke so starou pani, ktorá jej povedala podobný nepríjemný zážitok, ako mala ona a preto jej to už nedalo a rozhodla sa upozorniť na toho šoféra aj SAD Zvolen o neplnení si pracovných povinností konkrétneho šoféra. V závere je uvedené, že paradoxom je, že šofér je z ich kraja, zistila, že sa volá J. X., D. F., Č. U.. Zo sťažnosti prijatej 14.09.2015 žalovaným od Z. W.Á. R. súd zistil, že predmetom sťažnosti bolo, že v horizonte 3 mesiacov - dlhodobo je nefunkčné osvetlenie interiéru autobusu, vodič 37158 ŠPZ vozidla D. a rovnako aj dlhodobá arogantnosť vodiča - nechota zastavenia na zastávke, zastavenie cca 1 m od obrubníka, prudké výjazdy zo zastávky - často sa cestujúci v tme nestihnú ani chytiť madla. Na tomto dokumente je rukou písaná poznámka: vodič: J. X. 37158. Zo sťažnosti prijatej

žalovaným dňa 17.03.2017 od G. R. súd okrem iného zistil, že dňa 14.03.2017 skoro ráno o 03.59 cestovala do práce autobusom z Hriňovej Krivec do Detva, reštaurácia Siroň s vodičom č.37158, jeho meno J. X., s tým, že keď nastúpila tak ešte si ani nesadla a vodič ihneď vypol v autobuse svetlo a keďže nič nevidela, skoro spadla. Na nasledujúcej zastávke v Korytárkach ho išla slušne poprosiť, či nemôže zasvietiť, svetlo zasvietil a po pár metroch cca 3 metre znova svetlo vypol. Nejaké pani padali tašky, ale nevedela ich zdvihnúť, lebo tam bola tma. Keď ho pri vystupovaní upozornila, prečo nezasvieti svetlo, začal po nej kričať, že sa asi zle vyspala, aký má problém, čo jej vadí, že jej svietia dve maličké svetielka pri zadných schodíkoch. Správal sa úplne arogantne, odmerane. Položila otázku, prečo má cestovať v neosvetlenom autobuse o 04.00 hod. ráno. Vodiča pozná z autobusu, má s ním zlé skúsenosti. Tiež mala incident s vodičom, keď mu pri dobíjaní kreditu na cestovnú kartu dala 10,- €, dobila si za 5,- € a vôbec jej nevydal 5,- €, keď to namietala, tak ju preškríepil a peniaze jej nedal. Ďalšia vec bola, že s týmto vodičom cestovala do Zvolena a on v Stožku obiehal auto a oproti sa rútil kamión. Na záver vyjadrila počudovanie, prečo zamestnáva ich spoločnosť takéhoto nezodpovedného vodiča. Tiež videla niekoľkokrát cestou do práce, že tento vodič odstaví autobus s ľuďmi pred obchodom COOP Jednota v Hriňovej, ide si cez pracovnú dobu kúpiť vodu a raňajky, ľudia ho čakajú v autobuse. Žiadala o písomné vyjadrenie, akým spôsobom bola jej sťažnosť vyriešená, s tým, že ak to nebude riešené, tak to posunie na inšpektorát práce alebo to bude medializovať. Taktiež z prijatej sťažnosti žalovaným dňa 25.03.2015 súd zistil, že ju podala pani W., s tým, že dňa 25.03.2015 chcela cestovať autobusom zo zastávky „DT ZŠ“, pričom platila 10,- € bankovkou a vodič jej ju nechcel prijať, nakričal a vynadal jej a nakoniec ju síce prepravil, ale neustále mal nemiestne pripomienky, odchod z DT ZŠ o 07.30. V spodnej časti je rukou písaná poznámka 07.32, 604448/19-vodič J. X., 37158. Taktiež zo sťažnosti prijatej žalovaným dňa 10.03.2015 súd zistil, že bola odoslaná cez formulár pre sťažnosti, podpísaná M. O., pričom bola podaná sťažnosť na šoféra SAD Detva pána X., ktorý dňa 05.03.2015 na linke 604452 22 smer Dúbravy s odchodom 14.25 meškal 35 minút, autobus pristavil až o 15.00 hod., kedy má príchod do Dúbrav. Autobus bol odstavený na AS, bola aj pri autobuse, klopala na dvere, ale nebola žiadna odozva, pravdepodobne spal. Šofér je arogantný, nevie sa slušne správať k cestujúcim, bezdôvodne kričí po nich, hlavne po študentoch. Takáto osoba nemá čo robiť v službách. Má byť rád, že má koho voziť, lebo bez cestujúcich by mu nechodila výplata. So šoférom sú pravidelne zlé skúsenosti a nie je prvá, ktorá si všimla jeho nevhodné správanie. Následne opätovne bola prijatá dňa 23.03.2015 sťažnosť podpísaná ako nespokojná cestujúca M., s tým, že 10.03.2015 podala sťažnosť, ale do dnešného dňa nedostala žiadne stanovisko, s tým, že položila otázku, ako je možné, že šofér, ktorý meškal 35 minút, aby aspoň o niečo zmenšil svoje meškanie, jazdil s cestujúcimi nebezpečne rýchlo a nakoniec niektorí radšej vystúpili vo Zvolenskej Slatine. Stále jazdí, ako by sa nič nestalo. Zo sťažnosti prijatej žalovaným dňa 09.07.2015 súd zistil, že ju podal E. Š. prostredníctvom emailu na šoféra pána X., ktorý dňa 26.06.2015 meškal resp. nevykonal spoj 604442 29 o 10.50 z Detvy do Hriňovej cez Zánemeckú. Na zastávke on čakal 10 minút pred odchodom a ďalších cca 30 minút po plánovanom odchode autobusu, ktorého sa ale nedočkal a musel si zabezpečiť odvoz, nakoľko šofér si nesplnil svoju povinnosť. Žiadal o nápravu, pretože medzi cestujúcimi je tento šofér „známa firma“. Dôvod meškania je u neho vždy spánok. Na záver položil otázku, ako je možné, že taká firma ako SAD Zvolen si necháva kaziť svoje dobré meno, hoci má vedomosť, že tento šofér spadá pod SAD Detva, ale aj ten je súčasťou SAD Zvolen. Pán Š. bol dňa 31.08.2015 prostredníctvom emailovej správy upovedomený o spôsobe vybavenia jeho sťažnosti, pričom zo zápisnice o prešetrení sťažnosti zo dňa 07.08.2015 súd zistil, že sa jedná o tlačivo žalovaného, keď v tento deň bola prešetrená sťažnosť so zamestnancom J. X.. Zamestnanec potvrdil, že dňa 26.06.2015 mal vykonať spoj č.29/604442 s odchodom 10.50 z Detvy, tento spoj vykonal s meškaním asi 40 minút, zaspal počas prestoja v garáži, celú noc poriadne nespál, mal zdravotné problémy. Keď porobil ranné spoje, prišiel na prestoj do garáže, porobil si veci, ktoré potreboval, odovzdal tržbu. Keďže mal ešte viac ako hodinu do odchodu, tak sa prevalil v autobuse, že si trochu oddýchne a keď sa zobudil, bolo to až po odchode spoja. Potvrdil, že spravil chybu a ospravedlnil sa cestujúcim.

Z výsluchu svedkyne Z. G. K. na pojednávaní súd okrem iného zistil, že ona pravidelne cestuje autobusom ráno z Vígľaša do Kriváňa a poobede sa zase vracia späť. Cestuje takmer každý deň, robí od 06.30 do 14.30 hod.. Ona vystupuje na zastávke Vígľaš-škola, s tým, že ona sa už pripravuje vždy k zadným dverám na presun, lebo nielen tento vodič, ktorý je žalobcom, ale aj ďalší vodiči to robievajú tak, že keď nevidia nikoho na tej zastávke, tak tam neodbočujú a idú priamo. Sú aj takí vodiči, ktorí na tú zastávku zájdu, aj keď tam nikto nestojí, ale väčšinou nie. Ako zaujímavé označila, že po tomto všetkom tam zrazu všetci vodiči začali zachádzať, ale teraz už opäť je to tak, že keď tam nevidia nikoho, tak tam nezajúdu. Podľa nej tak na 80 % tí vodiči na tej zastávke Vígľaš Pstruša SOUP nezastavia, keď nikoho nevidia tam čakať, preto ona už ide k dverám, vodič ju vidí, ale je pravda, že aj signalizuje zvonením, a teda zvoní na vystupovanie. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu uviedla, že nikdy nevidela,

že by žalobca nezastal na zastávke, keď tam čakali ľudia, naopak ona s ním mala dobré skúsenosti, vždy keď dobiehala na autobus, na ňu počkal a neušiel jej. Na ďalšiu otázku uviedla, že nebola svedkom toho, že by bol žalobca za nejaké porušenie predpisov postihovaný policajťami, podľa nej jazdí bezpečne, na rozdiel od niektorých iných vodičov, čiže ona nebola svedkom toho, že by žalobca porušil nejaké pravidlá cestnej premávky, ani že by na predmetnej zastávke Vígľaš Pstruša SOUP odbočil do protismeru, to by si všimla.

Z výsluchu svedka J. U. na pojednávaní súd zistil, že je zamestnaný ako zástupca vedúceho odboru dopravy SAD Zvolen, ktorý k veci uviedol, že bol prítomný pri doručovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcovi, ktorý ho odmietol prevziať. Po nahliadnutí do spisu na č.l.30 svedok potvrdil, že je to jeho vlastnoručný podpis, s tým, že všetci traja tam uvedení svedkovia boli prítomní naraz pri doručovaní toho okamžitého skončenia. On bol len v úlohe svedka pri doručovaní, nebol predtým prizvaný k nejakému jednaniu, kde by sa rozhodovalo o tom okamžitom skončení pracovného pomeru. Uviedol, že u žalovaného pracuje 11 rokov, vo funkcii zástupcu vedúceho dopravy asi 2 roky. Nebol nadriadený žalobcovi. Na otázku, či vie sa svedok dátumovo vyjadriť, kedy toto prebehlo, uviedol, že to bolo v apríli asi 18., ale presne sa vyjadriť nevedel. Pri tom doručovaní boli všetci traja, bol zavolaný pán X., bolo mu doručované okamžité skončenie, Z. R., to je riaditeľ závodu, toto okamžité skončenie prečítal a žalobca to odmietol prevziať. To odovzdávanie okamžitého skončenia asi bolo ešte pred jeho prečítaním, ale tým si nebol svedok istý. Uviedol, že to bolo asi prvýkrát, čo bol pri takomto doručovaní. Konkrétne tam bol prítomný riaditeľ závodu W. R., ktorý privolať jeho, tiež bol prítomný pán J. ako vedúci pracovník a nadriadený žalobcu a boli oboznámení s tým, o čo ide a potom bol zavolaný pán X..

Z výsluchu svedka Z. W. R. na pojednávaní súd zistil, že pracuje u žalovaného ako riaditeľ SAD Zvolen, závod Detva, s tým, že po nahliadnutí do spisu na č.l.30 svedok potvrdil, že je to jeho vlastnoručný podpis. K veci uviedol, že iniciátorom tohto bolo vedenie spoločnosti po oboznámení sa so sťažnosťami na žalobcu a s výstupmi z kontrol, keď je bežnou praxou, že ak je potrebné zabezpečiť nejakú personálnu agendu, niečo doručiť, je to v kompetencii riaditeľa závodu. Oni v čase toho doručovania tam boli traja, pán U., Z. J., ktorý je vedúcim dopravy a on zavolať potom aj pána X.. Prečítal celé okamžité skončenie pracovného pomeru, ale pán X. potom tento dokument odmietol prevziať. Podľa neho je bežnou praxou nielen na závode Detva, ale na všetkých závodoch, že doručenie takýchto dokumentov pracovníkom závodu je v kompetencii vedenia závodu. On potom na podnik oznámil, že to okamžité skončenie nebolo žalobcom prevzaté a ďalší postup už bol v kompetencii personálneho odboru na podniku, ale podľa jeho vedomostí už sa okamžité skončenie nedoručovalo žalobcovi poštou. K otázke vybavovania sťažnosti uviedol, že tieto vybavuje oddelenie kontroly na podniku vo Zvolene, keď je napríklad telefonická sťažnosť alebo písomná sťažnosť, tak oni to predkladajú na oddelenie kontroly do Zvolena, lebo na závodoch oddelenia kontroly nemajú. Pokiaľ je to telefonická sťažnosť, zapíšu ju, kto sťažnosť podal, na čo sa sťažuje a odošlú to na to oddelenie kontroly do Zvolena. Potom, pokiaľ sa týka už personálnych riešení, to je v kompetencii podniku. Vo vzťahu k tejto konkrétnej záležitosti on prijal sťažnosť, postúpil ju na podnik a potom dostal informáciu, že sa pristupuje k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. On bol informovaný o výsledku kontroly, aj o tejto kontrole vedel. Pokiaľ ide o kontrolu z 08.04. uviedol, že videl záznam z kontroly, CD k dispozícii nemal. V spoločnosti žalovaného pracuje 12-13 rokov, z toho na závode v Detve asi 3,5 roka resp.4. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, aby sa svedok vyjadril dátumovo kedy došlo k tomu doručovaniu, svedok uviedol, že to bolo na jar, ale aký deň to bol nevedel uviesť. Na ďalšiu otázku, z akého dôvodu bolo toto okamžité skončenie zo dňa 18.04.2019 doručované až 24.04.2019, svedok uviedol, že v ich spoločnosti to musí byť podpísané tromi štatutármi a až potom to ide k nim, s tým, že si už nepamätal, ale asi toto okamžité skončenie prevzal on vo Zvolene na personálnom oddelení na ďalšie doručenie. Na otázku, prečo boli prizvaní na to doručovanie ďalší dvaja kolegovia ako svedkovia a či boli oboznámení s tým o čo ide, svedok uviedol, že tam bol prítomný pán Mravec ako vedúci dopravy na závode v Detve, pán U. je poverený vedením odboru dopravy na podniku. Pán U. vedel o tom okamžitom skončení asi deň dva predtým. Pána J. o tom informoval v deň doručovania. Svedok uviedol, že po vstupe pána X. do miestnosti on celý dokument prečítal, predtým ho v krátkosti oboznámil o čo ide a po prečítaní ho vyzval na prevzatie dokumentu, čo pán X. odmietol, na to následne všetci traja podpísali a uviedli svoje mená. Svedok uviedol, že on to žalobcovi nedával prečítať samému. Tiež svedok uviedol, že podľa neho žalobca o tých kontrolách v apríli vykonaných vo vzťahu k jeho osobe nebol informovaný, aspoň on ho o tom neinformoval. On sa veľakrát zúčastnil na doručovaní, nielen okamžitého skončenia, ale rôznych písomných upozornení, keďže pôsobí ako riaditeľ závodu. Na otázku, kto bol iniciátorom tých kontrol, svedok uviedol, že spúšťačom je vždy nejaká sťažnosť cestujúcej verejnosti. K týmto konkrétnym porušeniam uviedol, že sa sťažovala nejaká cestujúca na nedodržiavanie cestovného poriadku. Pokiaľ ide o tú kontrolu z 08.04., podľa jeho názoru išlo o overenie, či žalobca na tú konkrétnu zastávku Vígľaš Pstruša SOUP zachádza alebo nie. K tým kontrolám sa hneď pristúpilo

kvôli tomu, že sa jednalo o závažné porušenie povinnosti na pozícii vodiča, nakoľko schválený cestovný poriadok je úplný základ, ktorý by mal každý vodič dodržiavať a tento nemôže byť svojvoľne upravovaný zo strany vodiča. To, že sa jedná o hrubé porušenie, rozhodlo vedenie, ale v čase, keď on prijal tú sťažnosť, nevedel, či je to naozaj závažné porušenie pracovnej disciplíny, potreboval mať to nejakým spôsobom preukázané, že sa to tak deje pravidelne. Na otázku, či má vedomosť o tom, či aj ostatní vodiči v drvivej väčšine na tej zastávke nezastavujú, svedok uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť, s tým, že dúfa, že zastavujú, lebo by to bolo závažné porušenie, pričom pokiaľ nie je nejaký podnet, tak nie je dôvod, keďže tých zastávok je neskutočné množstvo a nedá sa kontrolovať každá jedna.

Z výsluchu svedka H. S. na pojednávaní súd okrem iného zistil, že je u žalovaného zamestnaný ako referent všeobecnej kontroly v závode Zvolen, pričom k veci uviedol, že ohľadne kontroly žalobcu v dňoch 02.04. a 05.04.2019 on bol pri tej kontrole, dostal podnet vykonať takúto kontrolu, overiť si, či ozaj ten autobus na tú zastávku zachádza. Zistilo sa, že na zastávku zašiel, ale vošiel do protismeru do zákazovej značky. Nahrávku natáčal on z autokamery. Svedok potvrdil, že na záznamoch z kontroly zo dňa 05.04., 08.04. i 02.04. sú jeho podpisy. Tiež potvrdil, že skutočnosti, ktoré sú tam uvedené sú pravdivé a zodpovedajú skutočnosti. Okrem týchto záznamov bol zhotovovaný z kontrol aj videozáznam. Následne bolo prístupné k prehratiu DVD nosiča priamo na pojednávaní za spolupráce s technikom tunajšieho súdu. Vo vzťahu k záznamu z 08.04.2019 uviedol, že videl, že šoférom bol pán X., pričom svedok zároveň pri prehraní materiálu na DVD popisoval priebeh toho deja. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, aby vysvetlil časový rozpor, keď na zázname v kontrole je uvedený k tomuto dňu čas 16.26 až 16.28, ale v zázname vidno, že dej v tom čase neprebíhal, svedok uviedol, že tam mohlo byť nejaké meškanie. Na ďalšiu otázku svedok uviedol, že kamera je nastavená na priamo, nie je možné otočiť ju na iný smer. Obdobným spôsobom svedok opísal priebeh deja aj k záznamu zo dňa 02.04.2019, ako i záznamu zo dňa 05.04.2019 za súčasného prehrávania daných záznamov z DVD nosiča. Na otázku, na základe čoho uviedol v záznamoch o kontrole dňa 02.04. resp. 05.04., že autobus šoféroval žalobca, keď ho on nevidel, uviedol svedok, že tie informácie si vytiahli z informačného systému cez Vinado, kto v tom čase šoféroval autobus. Jeho úlohou v rámci tých kontrol bolo zistiť, či autobus zachádza alebo nezachádza na predmetnú zástavku a či sa to deje opakovane. Bolo to na základe pokynu oddelenia kontroly závod Zvolen. Svedok uviedol, že na oddelení kontroly pracuje od začiatku, teda 8 rokov.

Z výsluchu svedka N. Š. na pojednávaní súd okrem iného zistil, že je zamestnancom žalovaného, pracuje tam ako kontrolór. On vtedy nastúpil do zamestnania k žalovanému, bol v skúšobnej dobe, zaúčal ho pán S. a on pri vykonávaní tých kamerových záznamov bol prítomný ako prísediaci. Súd následne pristúpil za účasti tohto svedka v rámci jeho výsluchu k prehratiu predmetných záznamov na DVD nosiči za spolupráce s technikom súdu, s tým, že ako prvý bol prehratý záznam, kde je uvedený dátum 08.04.2019. Svedok okomentoval počas prehrávania tohto záznamu priebeh toho deja, pričom súd pri prehraní konštatoval, že bolo možné odčítať ŠPZ autobusu, a to M.. Tiež súd konštatoval, že v zmysle predmetného kamerového záznamu bol sporný odbočovací manéver daným spôsobom vykonaný podľa záznamu o 16 hod. 35 minút 53 sekúnd. On sa vo všetkých troch prípadoch riadil tým, čo hovoril pán S., pretože tam bol nový a on mal len vedomosť, že má sa odkontrolovať, či ten autobus pôjde na tú zastávku SOUP Pstruša. Svedok potvrdil po nahliadnutí do súdneho spisu na č.l.34, že sa jedná na zázname o kontrole o jeho podpis a skutočnosti tam uvedené sa zakladajú na pravde, s tým, že on bol prítomný v tom motorovom vozidle, v ktorom sa vykonával ten kamerový záznam. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či existuje nejaký informačný systém, v zmysle ktorého je možné zistiť, kto bol vodičom v konkrétnom čase na konkrétnej linke, svedok uviedol, že áno je to operačný systém Vinado. Následne súd pristúpil k prehratiu ďalších záznamov na DVD nosiči obdobným spôsobom, keď svedok počas prehratia týchto záznamov opisoval priebeh daného deja. Súd pri prehraní ďalšieho záznamu skonštatoval, že je jednoznačne identifikovateľná ŠPZ autobusu M.. Pri poslednom zázname toto nebolo identifikovateľné. Potom, čo sa svedok oboznámil s dokladmi v spise na č.l.37 resp. na č.l.39, potvrdil, že obidva podpisy na týchto záznamoch sú jeho a tiež potvrdil, že skutočnosti, ktoré sú tam uvedené sú pravdivé. Zároveň uviedol, že na základe toho už vie priradiť jednotlivé záznamy o kontrole k tým kamerovým záznamom, a to tak, že ten tretí kamerový záznam je z 05.04.2019 a ten druhý kamerový záznam je z 02.04.2019. Tiež svedok potvrdil, že on bol prítomný v motorovom vozidle, v ktorom bol vykonávaný kamerový záznam v oboch týchto prípadoch. Na základe žiadosti právneho zástupcu žalovaného bolo uvedené, že ako prvý sa prehrával súbor, kde dátum úpravy je 08.04.2019, ako druhý sa prehrával súbor, kde je dátum úpravy uvedený 02.04.2019 a ako tretí je dátum úpravy uvedený 05.04.2019.

Z prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní súd zistil, že sa v celom rozsahu pridržiaval podanej žaloby a ich ďalších vyjadrení k veci, a teda žiadal, aby súd určil, že skončenie pracovného pomeru okamžitým skončením na základe listu žalovaného z 24.04.2019 voči žalobcovi je neplatné a

zároveň, aby žalovaného súd zaviazal uhradiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 909,73 € netto mesačne za obdobie od 12.06.2019 až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru.

Z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaniach súd zistil, že v celom rozsahu zotrvali na svojich dovtedajších vyjadreniach a s poukazom na to žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú.

11. Podľa § 59 ods. 1 Zákonníka práce, pracovný pomer možno skončiť

- a) dohodou,
- b) výpoveďou,
- c) okamžitým skončením,
- d) skončením v skúšobnej dobe.

Podľa § 68 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec

- a) bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin,
- b) porušil závažne pracovnú disciplínu.

Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce, zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 4 a 5.

Podľa § 70 Zákonníka práce, okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

Podľa § 74 Zákonníka práce, výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak sú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď zo strany zamestnávateľa do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom a okamžité skončenie pracovného pomeru do dvoch pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedených lehotách nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

Podľa § 77 Zákonníka práce, neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 71 ods. 2 Zákonníka práce, ak zamestnanec pokračuje po uplynutí dohodnutej doby s vedomím zamestnávateľa ďalej vo výkone práce, platí, že sa tento pracovný pomer zmenil na pracovný pomer uzatvorený na neurčitý čas, ak sa zamestnávateľ nedohodne so zamestnancom inak.

Podľa § 38 ods. 1 Zákonníka práce, písomnosti zamestnávateľa týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru alebo vzniku, zmeny a zániku povinností zamestnanca vyplývajúcich z pracovnej zmluvy musia byť doručené zamestnancovi do vlastných rúk. To platí rovnako o písomnostiach týkajúcich sa vzniku, zmien a zániku práv a povinností vyplývajúcich z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru. Písomnosti doručuje zamestnávateľ zamestnancovi na pracovisku, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštovým podnikom ako doporučenú zásielku.

Podľa § 38 ods. 4 Zákonníka práce, povinnosť zamestnávateľa alebo zamestnanca doručiť písomnosť sa splní, len čo zamestnanec alebo zamestnávateľ písomnosť prevezme alebo len čo ju poštový podnik vrátil zamestnávateľovi alebo zamestnancovi ako nedoručiteľnú, alebo ak doručenie písomnosti bolo zmarené konaním alebo opomenutím zamestnanca alebo zamestnávateľa. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak zamestnanec alebo zamestnávateľ prijatie písomnosti odmietne.

Podľa § 81 písm. a), c) a e) Zákonníka práce, zamestnanec je povinný najmä pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi; nadriadeným je aj predstavený podľa osobitného predpisu, dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený, hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ, a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa.

Podľa § 20 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé.

12. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

Súd z došlej pečiatky súdu a z ďalších dôkazov vykonaných v priebehu konania mal preukázané, že žaloba o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru bola uplatnená na súde v zákonnej lehote. Súd následne pristúpil k skúmaniu toho, či boli splnené všetky hmotnoprávne, ako i formálnoprávne podmienky platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, tak ako ich vyžaduje Zákonník práce. Medzi stranami sporu nebolo v konaní sporné, že žalobca bol zamestnancom žalovaného, pričom v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 71 ods. 2 Zákonníka práce bol v čase ukončenia pracovného pomeru žalovaným tento pracovný pomer dojednaný na dobu neurčitú, s tým, že v zmysle pracovnej zmluvy pracoval žalobca u žalovaného v pozícii vodič autobusu.

Žalobca pôvodne v podanej žalobe popieral, že by mu žalovaný akýmkoľvek spôsobom vrátane fikcie doručenia doručil písomné vyhotovenie okamžitého skončenia pracovného pomeru, pričom tvrdil, že mu žalovaný len od 24.04.2019 prestal prideľovať prácu v zmysle pracovnej zmluvy a tiež mu bráni vstupu na pracovisko. Následne, potom čo žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe ako prílohu predložil dokument - okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 18.04.2019, žalobca vo svojom ďalšom vyjadrení spochybnil, že by tento dokument mal byť tým, v dôsledku ktorého mal s ním byť ukončený okamžite pracovný pomer a tiež poprel jeho doručenie formou fikcie, v tom zmysle, že odmietol prevziať túto listinu na pracovisku dňa 24.04.2019, kedy sa mu ju mal pokúsiť žalovaný doručiť prostredníctvom svojho zamestnanca riaditeľa závodu v Detve Z.. W. R., s tým, že svedkami toho, že žalobca odmietol toto okamžité skončenie pracovného pomeru prevziať, boli aj ďalší zamestnanci žalovaného, a to J. U. a R. J.. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že bola spísaná táto listina označená ako Okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 18.04.2019, s tým, že za žalovaného bola podpísaná R.. G. R., predsedom predstavenstva, J.. J. K. Š., podpredsedom predstavenstva a Z.. G. J., členom predstavenstva, pričom v tomto dokumente bol podrobne, jasne a určito špecifikovaný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobcom, keď sú tam špecifikované tri porušenia pracovnej disciplíny žalobcu, ktorých sa dopustil svojim konaním v dňoch 02.04., 05.04. a 08.04.2019, keď zároveň boli definované príslušné ustanovenia právnych predpisov, ktoré boli porušené týmto konaním žalobcu a tiež je tu uvedené konštatovanie, že zamestnávateľ takéto konanie na strane žalobcu vyhodnotil ako závažné porušenie pracovnej disciplíny, teda pracovný pomer mal skončiť dňom doručenia tohto okamžitého skončenia pracovného pomeru, keďže zamestnávateľ dňa 17.04.2019 toto okamžité skončenie prerokoval aj so zástupcami zamestnancov. Súd si preto neosvojil tvrdenie žalobcu, že by žalovaný dostatočným spôsobom nepreukázal, že práve touto listinou žalovaný vo vzťahu k žalobcovi ukončoval pracovný pomer okamžitým skončením, keď súd mohol zároveň konštatovať, že aj spôsob konania za spoločnosť žalovaného v zmysle výpisu z Obchodného registra zodpovedá spôsobu konania žalovaného na tejto listine, ktorú podpísali traja členovia predstavenstva. Vzhľadom k tomu považoval súd za právne irelevantné námietky žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu, že pri doručovaní nebol prítomný žiaden z členov predstavenstva žalovaného, keďže súd považoval za nesporné, že Z.. R. mal za úlohu len doručiť žalobcovi toto okamžité skončenie na pracovisku tak, ako to primárne predpokladá vyššie citované ustanovenie § 38 Zákonníka práce ohľadne doručovania, keď rovnako považoval súd za nesporné, že Z.. R. z pozície riaditeľa závodu v Detve bol za žalovaného oprávnený takýto úkon urobiť - doručiť okamžité skončenie pracovného pomeru zamestnancovi, keďže to vzhľadom na jeho pracovné zaradenie možno považovať za obvyklé tak, ako to vyplýva tiež z vyššie citovaného ustanovenia § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o samotné doručovanie, súd vychádzajúc z predmetnej listiny okamžitého skončenia zo dňa 18.04.2019, ako i zo svedeckých výpovedí Z.. R. a J. U., považoval za preukázané, že dňom 24.04.2019 nastali účinky doručenia tohto okamžitého skončenia pracovného pomeru vo vzťahu k žalobcovi, keďže týmto dňom žalobca ako zamestnanec odmietol túto písomnosť prevziať, čo svojimi podpismi potvrdili traja zamestnanci žalovaného W. R., J. U. Z. R. J.. Navyše pri vypočutí svedka toto potvrdili Z.. R. a pán U. aj na pojednávaní.

Súd sa tiež nestotožnil s tvrdením žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu, že by apriori súd všetkých svedkov, ktorí sú zamestnancami žalovaného mal vyhodnotiť ako nedôveryhodných, vzhľadom na zamestnanecký pomer medzi týmito svedkami a žalovaným, keď súd vyhodnocoval všetky dôkazy jednotlivo a zároveň vo vzájomných súvislostiach tak, ako mu to ukladá Civilný sporový

poriadok, pričom dospel k záveru, že výpovede všetkých svedkov, ktorí sú zároveň zamestnancami žalovaného bolo možné vyhodnotiť ako dôveryhodné, uveriteľné, tieto výpovede nepôsobili „naučené“ a ani zo zápisníc nevyplýva, že by na niektoré otázky odmietali svedkovia priamo odpovedať z dôvodu, že by mohli poškodiť záujmy žalovaného svojou výpoveďou alebo svoje vlastné a naopak fakt, že sa jednotliví svedkovia rozchádzali pri svojich výpovediach v maličkostiach, je vzhľadom na časový odstup pochopiteľné a svedčí to skôr práve o dôveryhodnosti takýchto svedkov. Preto pokiaľ právny zástupca žalobcu zameriaval svoju pozornosť resp. snažil sa zamerať pozornosť súdu na to, či resp. kedy malo byť žalobcovi prečítané toto okamžité skončenie pracovného pomeru, či predtým ako mu to malo byť doručené alebo až potom, resp. či mal možnosť sa pred jeho doručením sa s jeho obsahom sám oboznámiť, považoval súd za nepodstatné. Súd sa prikláňa k názoru, že pokiaľ žalovaný prostredníctvom svojho zamestnanca Z.. R. aj prečítal obsah tejto listiny žalobcovi, bolo to nad rámec povinností žalovaného ako zamestnávateľa, keď podľa názoru súdu bol povinný len oznámiť žalobcovi ako zamestnancovi o akú listinu sa jedná a následne už bolo len na žalobcovi, či túto prevezme alebo nie, avšak v takom prípade pod hrozbou, že nebude oboznámený s jej presným obsahom. Súd zároveň dospel k záveru, že tak zo samotnej listiny, ako i z výsluchu svedka J. U. je jednoznačné, že pán U. a pán J. pri tomto úkone vystupovali len ako svedkovia toho, že žalobca odmietol prevziať túto listinu ohľadne okamžitého skončenia, na základe čoho potom súd aj zamietol návrh na doplnenie dokazovania navrhnutý žalobcom, aby bol vykonaný dopyt na žalovaného ohľadne preukázania oprávnenosti doručovať listiny v mene žalovaného súvisiace s ukončením pracovného pomeru vo vzťahu k pánovi U., J. G. R., v dôsledku čoho takýto návrh na doplnenie dokazovania ako nadbytočný zamietol (ohľadne Z.. R. sa už súd s touto otázkou vysporiadal vyššie). Rovnako súd považoval za pochopiteľný aj fakt, že k doručovaniu tejto listiny ohľadne okamžitého skončenia pracovného pomeru vo vzťahu k žalobcovi boli privolaní svedkovia, keďže z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že pri doručovaní iných písomností týkajúcich sa upozornení na porušenie pracovnej disciplíny vo vzťahu k žalobcovi tieto on opakovane odmietal prevziať a preto bolo možné predpokladať, že takýto postoj žalobca zaujme aj práve pri doručovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru. Rovnako pokiaľ žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa snažil poukázať na to, že žalovaný sa mu následne nepokúsil doručiť toto okamžité skončenie pracovného pomeru poštou, súd takúto námietku považoval opäť za právne irelevantnú a postup žalovaného za súladný so zákonom, keďže nie je povinnosťou zamestnávateľa po odmietnutí prevzatia písomnosti zamestnancom túto mu opätovne doručovať poštou.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd teda dospel k záveru, že boli splnené v tomto prípade všetky zákonné podmienky vyžadované pre platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru tak, ako sú tieto definované v ustanovení § 70 Zákonníka práce, čiže okamžité skončenie bolo urobené písomne, bol v ňom vymedzený skutkovo dôvod nezameniteľný s iným dôvodom a bolo v ustanovenej lehote (§ 68 ods. 2 Zákonníka práce) doručené žalobcovi.

Žalobca tiež zároveň spochybňoval to, že by akýmkoľvek spôsobom porušil nejaký právny predpis, ak by aj nezastal na autobusovej zastávke, pokiaľ tam nestál žiaden cestujúci, k čomu navrhol aj vypočúť svedkyňu Z.. K. a zároveň uviedol, že pokiaľ mu bolo kladené za vinu, že mal porušiť dopravné predpisy tým, že prechádzal cez plnú čiaru a vošiel tým do protismeru, tak k tomuto konaniu jeho resp. aj ďalších zamestnancov núti samotný žalovaný, čiže jednalo sa o pokyn žalovaného prostredníctvom jemu nadriadených zamestnancov žalovaného, ktoré on bol povinný plniť, a teda poprel, že by sa udalosti tak, ako ich popísal žalovaný v okamžitom skončení pracovného pomeru v dňoch 02.04., 05.04. a 08.04.2019, stali tak, ako je to tam uvedené a navyše pokiaľ by aj nejaké takéto konanie zo strany žalobcu malo byť preukázané, nenapĺňa v žiadnom prípade charakter závažného porušenia pracovnej disciplíny ako základnej podmienky na okamžité skončenie pracovného pomeru v zmysle § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce.

V súvislosti s týmito tvrdeniami žalobcu súd uvádza, že pokiaľ sa aj žalobca snažil preukazovať svoje tvrdenie o tom, že bol zo strany žalovaného nútený porušovať dopravné predpisy z dôvodu, že bol povinný plniť pokyny nadriadených, súd uvádza, že sa ani bližšie neoboznamoval s dôkazmi, ktoré ohľadom tejto skutočnosti predkladal žalobca, nakoľko súd v tejto súvislosti výslovne poukazuje na znenie § 81 písm. a) Zákonníka práce, z ktorého vyplýva, že zamestnanec je povinný plniť len tie pokyny nadriadených, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi a naopak zamestnanec je oprávnený i povinný odmietnuť splniť pokyn, ktorý by bol v rozpore so zákonom, či iným právnym predpisom a takéto odmietnutie by v žiadnom prípade nemohlo byť vyhodnotené ako porušenie pracovnej disciplíny zo strany zamestnanca.

Vo všeobecnosti pokiaľ ide o konanie z 02.04., 05.04. a 08.04.2019, ktorého sa mal dopustiť žalobca ako vodič autobusu, súd dospel k záveru, bolo vo všetkých troch prípadoch preukázané, že šoférom predmetného autobusu s EČV: M. bol práve žalobca, čo mal súd jednoznačne preukázané z denných

záznamov o výkone vodiča a vozidla z predmetných dní a preto opäť za právne irelevantnú považoval súd snahu žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu spochybníť výpovede svedkov H. S. resp. N. Š., ktorí vykonávali predmetné kontroly v daných dňoch ohľadne čoho, či videli oni priamo, že predmetný autobus šoféroval práve žalobca. Konkrétne pokiaľ ide o konanie žalobcu dňa 08.04.2019, súd považoval za preukázané jednak z predmetného záznamu o kontrole spísaného pracovníkmi kontroly dňa 10.04.2019, ako i z ich svedeckých výpovedí na pojednávaní za súčasného prehratia kamerového záznamu z DVD nosiča, že žalobca ako vodič tohto autobusu pri odbočovaní na predmetnú zastávku prešiel z odbočovacieho pruhu do protismeru cez plnú čiaru, čím z jeho strany došlo k porušeniu viacerých základných povinností zamestnanca citovaných vyššie § 81 Zákonníka práce, keďže z jeho strany tým došlo k porušeniu právnych - dopravných predpisov vzťahujúcich sa na prácu ním vykonávanú, tiež bola tým porušená jeho povinnosť chrániť majetok zamestnávateľa pred jeho poškodením, keďže v prípade dopravnej nehody by mohlo dôjsť k škode i na majetku a rovnako tak bola porušená povinnosť nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa, keďže v prípade dopravnej nehody by jednoznačne mohlo dôjsť ak ohrozeniu zdravia či dokonca života cestujúcich, za čo by musel niesť zodpovednosť v konečnom dôsledku práve zamestnávateľ, teda žalovaný. Okrem toho samozrejme boli týmto konaním žalobcu porušené aj ďalšie interné predpisy žalovaného, ktoré tvorili súčasť pracovnej zmluvy, s ktorými bol žalobca riadne oboznámený, najmä napríklad článok 5 písm. a) Charakteristiky pracovnej náplne zamestnancov spoločnosti tvoriacej prílohu k pracovnej zmluve so žalobcom, podľa ktorého je vodič povinný dbať predovšetkým na dodržiavanie platných právnych predpisov a dbať na bezpečnú jazdu, neohrozovať životy a zdravie cestujúcich a ani iných účastníkov cestnej premávky.

Pokiaľ ide o konanie žalobcu v dňoch 02.04. a 05.04.2019, musel súd tiež konštatovať, že skutočnosť tvrdené vo vzťahu k žalobcovi v daných dňoch mal súd preukázané jednak zo záznamov o kontrole zo dňa 08.04. vo vzťahu ku kontrole vykonanej dňa 05.04.2019 resp. zo záznamu o kontrole zo dňa 04.04.2019 vo vzťahu ku kontrole vykonanej dňa 02.04.2019 a rovnako tak aj zo svedeckých výpovedí kontrolórov, ktorí tieto kontroly vykonali, t.j. opäť N. Š. G. H. S., ktoré sa uskutočnili na pojednávaní za súčasného prehratia kamerových záznamov na DVD nosiči, a z ktorých bez pochyb vyplynulo, že žalobca ako vodič predmetného spoja na danej linke neodbočil z hlavnej cesty na predmetnú zastávku Vígľaš Pstruša SOUP v zmysle cestovného poriadku. Aj v týchto prípadoch súd zastáva názor, že zo strany žalobcu došlo týmto jeho konaním k porušeniu jeho základných povinností v zmysle § 81 Zákonníka práce a tiež aj interných právnych predpisov, v tejto súvislosti najmä článok 2 písm. d) predmetnej charakteristiky pracovnej náplne zamestnancov spoločnosti tvoriacej prílohu k pracovnej zmluve, podľa ktorého je vodič povinný svoje povinnosti vykonávať zodpovedne a v požadovanej kvalite s ohľadom na bezpečnosť cestujúcich podľa vzorového záznamu vykonávať spoje a v celom rozsahu dodržiavať cestovný poriadok a rovnako tak i článok 5 ods. 5 Prepravného poriadku, v zmysle ktorého má dopravca, ktorý koná v tomto prípade prostredníctvom svojho zamestnanca - vodiča, prepravnú povinnosť voči každému cestujúcemu, ktorý sa chce prepraviť zo zastávky na autobusovej linke a ktorý je v čase odchodu autobusu podľa cestovného poriadku na zastávke pripravený nastúpiť do autobusu. V zmysle týchto ustanovení bolo preto opäť právne irelevantné tvrdenie žalobcu, že nebol ako vodič povinný na akejkoľvek zastávke zastaviť, pokiaľ tam nestáli žiadni cestujúci, čo mal byť aj prípad týchto konkrétnych dní, keďže súd trvá na tom, že je nepochybné, že žalobca ako vodič bol povinný dodržiavať platný cestovný poriadok a tento mohol byť z jeho strany dodržaný len v prípade, ak na každej jednej plánovanej zastávke zastavil a ďalej pokračoval podľa časového rozpisu cestovného poriadku, pretože sama o sebe skutočnosť, že v danom momente, keď prechádzajúc okolo predmetnej zastávky tam aj nestál žiaden cestujúci, neznamená, že by tam neprišiel následne do času, kým daný spoj mal plánovaný odchod z predmetnej zastávky.

Pokiaľ žalobca opäť spochybňoval aj týchto svedkov - pracovníkov kontroly, súd dôveryhodnosť a hodnovernosť ich svedeckých výpovedí v spojení aj s písomne predloženými listinnými dôkazmi - záznamy o kontrole vyhodnotil, už predtým podrobne zdôvodneným spôsobom.

Pokiaľ ide o výsluch svedkyne Z. K., musel súd konštatovať, že táto sa nevyjadrovala konkrétne k presným dátumom, ale všeobecne k spôsobu, akým či už samotný žalobca i ostatní vodiči žalovaného zastavovali, či nezastavovali na predmetnej zastávke, keď táto uvádzala, že väčšina šoférov vrátane žalobcu na predmetnej zastávke nezastaví, pokiaľ tam nevidia nikoho na tej zastávke, s tým, že zároveň uvádzala, že keď ona na tej zastávke za týchto okolností chce vystúpiť, signalizuje to zvonením, resp. tým, že sa presunie k dverám. To znamená, že aj táto svedkyňa potvrdila, i keď nie priamo ku konkrétnym dátumom, že žalobca nie vždy na predmetnej zastávke zastavil (podľa toho či tam stál nejaký cestujúci alebo nie) a pokiaľ svedkyňa uvádzala, že sa to týka aj ostatných vodičov, v tejto súvislosti súd poznamenáva, že by to presiahlo rámec tohto súdneho sporu, pokiaľ by akokoľvek túto skutočnosť súd

vyhodnocoval, s odkazom na okruh strán sporu v konaní, s tým, že je na zamestnávateľovi, či nejakým spôsobom rieši porušovanie pracovnej disciplíny so svojimi zamestnancami a pokiaľ nie, nie je následne v kompetencii súdu takéto záležitosti akýmkoľvek spôsobom riešiť.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že konanie žalobcu, ktorého sa dopustil v dňoch 02.04., 05.04. a 08.04.2019 ako vodič predmetného autobusu tak, ako toto bolo podrobne špecifikované v predmetnom okamžitom skončení pracovného pomeru v listine zo dňa 18.04.2019, pokiaľ ide o intenzitu porušenia, jednalo sa zo strany žalobcu o závažné porušenie pracovnej disciplíny, v dôsledku čoho bola splnená základná podmienka okamžitého skončenia pracovného pomeru v zmysle citovaného ustanovenia § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, t.j. závažné porušenie pracovnej disciplíny zo strany zamestnanca. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že pri posudzovaní závažnosti porušenia pracovnej disciplíny zamestnancom je súd oprávnený, ale v zásade i povinný prihliadnuť tak na osobu zamestnanca, na funkciu, ktorú zastáva, na jeho doterajší postoj k plneniu pracovných úloh, resp. na dobu a situáciu, v ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, či na mieru zavinenia zamestnanca a spôsob resp. intenzitu porušenia konkrétnych povinností zamestnanca a v neposlednom rade i na možné dôsledky porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa, prípadne na to, či svojim konaním zamestnanec spôsobil zamestnávateľovi škodu a pod. (viď napríklad rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 21.01.2003 sp.zn.21Cdo/1252/2002).

S poukazom na to súd pri vyhodnocovaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny žalobcom musel jednoznačne prihliadnuť k tomu, že žalobca opakovane počas trvania pracovného pomeru porušoval pracovnú disciplínu rôznym spôsobom a v rôznej intenzite, s tým, že z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že niektoré tieto porušenia pracovnej disciplíny boli aj riešené so žalobcom ako zamestnancom formou upozornení na porušenie pracovnej disciplíny a okrem toho vo vzťahu k žalobcovi mal súd preukázané, že zo strany cestujúcej verejnosti títo podávali u žalovaného na žalobcu opakovane sťažnosti na konanie a správanie žalobcu, pričom súd pripúšťa, že každý zamestnanec môže pochybiť a môže sa mu stať, že napríklad zmešká začiatok pracovnej zmeny, napríklad z dôvodu, že zaspí, avšak súd primárne poukazuje na vedomé a úmyselné pochybenia na strane žalobcu, ktoré predstavujú arogantné, drzé správanie žalobcu vo vzťahu k cestujúcim tak, ako boli tieto podrobne súdom oboznámené v rámci dokazovania, a ktorými žalovaný bez akýchkoľvek pochybností vyvrátil tvrdenia žalobcu v podanej žalobe, že si vždy príkladne plnil svoje pracovné povinnosti a nikdy neporušil pracovnú disciplínu. Súd musel vziať do úvahy, že žalovaný ako prevádzkovateľ autobusovej dopravy je posudzovaný cestujúcou verejnosťou práve cez jeho zamestnancov - vodičov a pokiaľ títo elementárnym spôsobom porušujú svoje povinnosti a vystupujú voči cestujúcim takým spôsobom, ako to vyplýva z mnohých sťažností cestujúcich, musí mať zamestnávateľ možnosť takéto situácie riešiť, a to aj formou okamžitého skončenia pracovného pomeru, pokiaľ zamestnanec nereflektuje na snahy zamestnávateľa, aby zmenil svoje správanie resp. postoj k plneniu svojich pracovných povinností.

Na okraj súd uvádza, že je pritom vysoko pravdepodobné, že sťažnosti verejnosti, ktoré boli v písomnej forme zaznamenané a doložené do súdneho spisu, neboli jedinými pochybeniami v konaní a správaní žalobcu pri plnení jeho pracovných povinností a jednalo sa len o tie, ktoré nespokojní cestujúci nahlásili žalovanému, s tým, že súd konštatuje, že jednou z týchto prijatých sťažností bola aj anonymná sťažnosť zo dňa 18.03.2019, z ktorej vyplýva, že sa týka opakovaného nerešpektovania cestovného poriadku, konkrétne na zastávke Víglaš Pstruša SOUP, v tom zmysle, že vodič predmetného autobusu, ktorý mal odchod zo zastávky o 16.27 neodbočil k zastávke, v dôsledku čoho cestujúca nemohla nastúpiť do autobusu, s tým, že práve táto sťažnosť bola podnetom na to, aby žalovaný vykonal kontrolu toho, či sa porušovanie týchto predpisov deje, resp. či sa deje opakovane, a to konkrétne vo vzťahu k žalobcovi, keďže opäť z denného záznamu o výkone vodiča a vozidla zo dňa 18.03.2019 mal súd preukázané, že vodičom tohto vozidla s EČV: M. bol práve žalobca.

Na záver súd uvádza, že nevykonan dokazovanie, ktoré navrhol žalobca vykonať dopytom na žalovaného ohľadne predloženia tachografovej karty vodiča za roky 2017, 2018 až do apríla 2019, ktorým žalobca žiadal, aby bolo preukázané, že mal bezdôvodne zakázaný vstup do administratívnej budovy žalovaného v závode Detva, keď súd tento dôkaz nepovažoval za potrebné vykonať, nakoľko podľa názoru súdu bez ohľadu na to, aký by bol výsledok takto vykonaného dôkazu, nemalo by to žiaden vplyv na rozhodnutie súdu v súdnej veci s poukazom na predmet sporu. Taktiež súd upustil od vykonania dôkazu výsluchom svedka R. J., keď súd vyhodnotil, že vykonanie tohto dôkazu by bolo nadbytočné, keďže sa jednalo o zamestnanca žalovaného, ktorý bol ako ďalší svedok prítomný pri tom, keď žalobca odmietol prevziať okamžité skončenie pracovného pomeru, s tým, že k tejto otázke už boli vypočutí aj Z. R. resp. ďalší svedok J. U. a zároveň súd poukazuje na to, že na výsluchu tohto svedka v konečnom dôsledku trval práve žalobca, hoci zároveň poukazoval na to, že svedkovia, ktorí sú zamestnanci žalovaného nemôžu byť nikdy hodnoverní s poukazom na ich pracovný pomer so žalovaným.

13. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalovaný v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, keďže bola žaloba zamietnutá, bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.